

مرا بئسید و اوشانَ روانہ کونہ کی موعظہ بُکونید،^{۱۵} و اقدرتَ بَدْرِید کی مردوم جا دیوانَ بیرونَ کونید۔^{۱۶} اُ دوازده نفر کی سیوا بُکود اُشان بید: شَمعون کی عیسی اَوَن پَطْرُس نام بنہ؛^{۱۷} یعقوب و یوحنا زیدی پسران کی اوشانَ «بوآنرِجس»، یعنی «گرخانہ پسران» نام بنہ؛^{۱۸} آندریاس، فیلیپس، برتولما، مَتی، توما، یعقوب حَلْفای پسر، تَدای، شَمعون وطن پرست،^{۱۹} و یهودای آسخریوطی کی عیسی دُشمند دَس فَده۔

عیسی و بعلزبول

^{۲۰} ایتا روج ده عیسی بخانہ بُشو و ایوارده جمعیتی اون دور جمَ بوستید، اوجور کی عیسی و اون شاگردان حتی تئاستید خوشان غذای بُخورید۔^{۲۱} وقتی عیسی خویش و قوم اَن بیشتاوستید، رادکفتید تا اَوَن اوسانید و خوشان مرا بَرید، چونکی گفتیدی: «تورا بوسته۔»^{۲۲} تورات آموجگارنم کی اورشلیم جا بامو بید گفتیدی: «بعلزبول اَوَن جلد درون بُشو،» و «اون دیوانَ، دیوانِ پیلہ تر یاری مرا، بیرون تَوَدہ۔»^{۲۳} پس عیسی اوشانَ دوخواد و نَقْلانی اُشان رِه باورد و بگفت: «چُطو به شیطان، شیطانَ بیرون تَوَدہ؟^{۲۴} آگہ مملکتی ضدّ خودش دستہ دستہ بہہ، سر بہ نیست خوائہ بوستن۔^{۲۵} آگہ خانہ درونم ضدّ خودش دستہ دستہ بہہ، اُ خانہ خوائہ فُگوردستن۔^{۲۶} آگہ شیطانم ضدّ خودش ویریزہ و دستہ دستہ بہہ، نتانہ دوام باورہ، بلکی نابود بہ۔^{۲۷} ہیگس نتانہ ایتا قوی مرداکِ خانہ بشہ و اون مال و منالَ بدوزہ، مگہ آنکی اول اُ قوی مرداکِ دَوَدہ۔ بازین تانہ اَوَن خانہ ی غارت بُکونہ۔»^{۲۸} «حئیقتن، شمرا گم کی تمان آدمیزاد گنائان و هر گُفری کی بگہ ببخشہ بہ؛^{۲۹} ولی هرکی روح القدسَ کُفر بگہ، هرگس ببخشہ نخوائہ بوستن، بلکی تا ابد اَوَن گنا اَوَن سر مانہ۔»^{۳۰} عیسی آنہ واسی آگب بزہ کی گفتیدی «اون پلید روح دَرہ۔»

عیسی مار و براران

^{۳۱} بازین عیسی مار و براران باموئید۔ اوشان بیرون بئسائید و اینفر اوسہ کودید تا عیسی دوخوانہ۔^{۳۲} خلقی کی عیسی دُور نیشته بید، اَوَن بگفتید: «تی مار و براران بیرون ایسائید و تی دُمال گردیدی۔»^{۳۳} عیسی جواب بدہ: «می مار و براران کیسید؟»^{۳۴} هو موقع اوشانی کی اَوَن دُور نیشته بید، فندرست و بگفت: «می مار و براران، آشانید! ^{۳۵} چون هرکی خُدا خواسته ی بجا باورہ، می برار و خاخور و می مار ایسہ۔»

کشاورز نقل

۱ ایوارده عیسی دریا کنار بنا بہ آموختن بُکود۔ خیلی خلق اون دُور کودہ بید هوطو کی مجبوری لوتکائی کی دریا درون نئہ بو سواز بو و اون سر بینیشت، هوطو کی تمان خلق، دریاکنار ایسا بید۔ ۲ عیسی خیلی چیان نقلان مرا، اوشان یاد بدہ۔ اون، خو تعلیم درون اشان بگفت: ۳ «گوش بدید! ایتا روح ایتا کشاورز دانہ فکونی رہ بیرون بُشو۔ ۴ وقتی کی دانہ فکودن دوبو، ایپچہ راہ درون فووست و پرنده ثان باموئید و اوشان بُخوردید۔ ۵ ایپچہ دہ چُور زمین سر فووست کی خاک زیادی ناشتی۔ پس زو زپہ بزه، چرہ کی خاک عمقی ناشتی۔ ۶ ولی هَطو کی آفتاو بُجور بامو، ہمہ بُسوخت و خُشکا بو، چونکی بنہ ناشتی۔ ۷ ایپچہ توموش گومار میان فووست۔ توموش پیلہ بوست و اوشان خفہ کود و دانہ ثان بار ناوردید۔ ۸ الباقی دانہ ثان خُب زمین سر فووست و زپہ بزه، سبزا بوست و بار باورد و زیاد بوست، بعضی سی، بعضی شصت و بعضی صد برابر۔» ۹ بازین عیسی بگفت: «هر کی گوش ایشتاوستن رہ دَرہ، بیشتاوه۔» ۱۰ اُزما ت کی عیسی تنہا بو، اُدوازده شاگرد و اوشانی کی اون دُور ایسابید، اون جا ا نقلان بارہ واورسہ ئید۔ ۱۱ عیسی اشان بگفت: «خُدا پادشائی راز فہمستن شمرأ فدہ بُبوستہ، ولی دیگران رہ، ہمہ چی نقل مانستن بگفتہ بہ ۱۲ تا:

«بہہ کی فندرید، ولی نیدینید

بہہ کی بیشتاوید، اما نفہمید،

نبہہ کی وگردید و بیخُشہ بیبید!»

۱۳ بازین عیسی اشان بگفت: «ا نقل نفہمیدی؟ پس چُطو بقیہ نقلان خوائید فہمستن؟ ۱۴ کشاورز خُدا کلام کارہ۔ ۱۵ بعضی جہ مردوم ا دانہ ثانی مانیدی کی راہ سر فیوید، اویا کی کلام بکاشتہ بہ؛ هَطو کی اوشان کلام ایشتاویدی، شیطان درجا آہ و کلامی کی اوشان درون بکاشتہ بُبوستہ ی، قاپہ۔ ۱۶ بعضی دہ مردوم، دانہ ثانی مانید کی چُور زمین سر فیوید؛ اوشان کلام ایشتاوید و درجا اون ذوق مرا قبیل کونید، ۱۷ ولی چونکی خوشان دُرون بنہ ناریدی، فقط ایپچہ زما ت دوام اُورید۔ بازون خُدا کلام واسی، وقتی سختی یا عذاب درون دکفید، ہو دم تاش خوریدی۔ ۱۸ دستہ ئی دیگر، ا دانہ ثان مانستنید کی توموش گومار میان فووستید؛ خُدا کلام ایشتاوید، ۱۹ ولی ا دُنیا

دیل ناگرانیان و مال دُنیا زرق و برق و دیگر چیانِ هَوَس اَشانِ دیلِ درونِ نیشینه و خُدا کلامِ خفه کونه و بارِ ناوَره. ^{۲۰} اما اُ دانه ئان کی خُب زمین سر فووستید؛ خُدا کلامِ ایشتاوید، اونِ قُبیل کونید و سی، شصت و صد برابر، بار آورید.»

گرسوزِ نقل

^{۲۱} عیسی اوشانِ بگفت: «مگه گرسوز آورید تا اونِ ایتا دَلَف یا تخت جیر بنید؟ مگه اونِ چراغدان سر نئیدی؟ ^{۲۲} چونکی هیچی جیگا بَخورده نیه مگر آشکار بوستن ره، و هیچی قایمِ بوسته نیه مگر اونِ برملا بوستن ره. ^{۲۳} هر کی گوش ایشتاوستن ره دَره بیشتاوه.» ^{۲۴} بازین عیسی دُمباله بَدَه و بگفت: «مواظب ببید کی چی ایشتاویدی. هو عیارِ مرا کی بکشید، شمرأ بکشه به، و حتی ویشرتم عوض گیریدی. ^{۲۵} چون اونِ کی دَره، ویشرت فَدَه خوائه بوستن و جه اون کی ناره، حتی هونیم کی دَره فیگفته خوائه بوستن.»

نقل، دانه ئی کی پیله به

^{۲۶} عیسی بگفت: «خُدا پادشائی ایتا مردائی مانه کی زمین سر دانه فکونه. ^{۲۷} شبندروج، چی اون خواب دُرون ببه چی بیدار ببه، دانه سبزا به و پیله به. ولی اُ مرداگم نانه جُطو اُ طو به. ^{۲۸} زمین، خوره خوره بار آورَه: اوّل ساقه پیله به، بازون پس غوشه و بعد غوشه ی پُر جه دانه. ^{۲۹} ولی وقتی دانه برسه، کشاورز درجا دَاره ی پئن ره اوسانه، چونکی پئن فصل فارسه.»

خردل دانه نقل

^{۳۰} عیسی اوشانِ بگفت: «خُدا پادشائی بگیم چی مانه، یا چی نقلی مرا اونِ واشکافانیم؟ ^{۳۱} خُدا پادشائی، ایتا خردل دانه ی مانه. خردل، کوچی ترین دانه ئی کی زمین دُرون کاریدی، ^{۳۲} با اُ حال وقتی بکاشته بُوو، سبزا به و تمان باغ گیائان جا پیله تر به و پیله خال ئان آورَه، هوطو کی آسمان پرنده ئان تانیدی اون سایه جیر فک چاکونید.» ^{۳۳} عیسی تا اويا کی تانستید بفهمید، آجور نقلانِ مرا، خُدا کلامِ اَشانِ ره گفتی. ^{۳۴} اون اوشانِ امرا جغیر نقل گب نَزئی؛ ولی زماتی کی خو شاگردانِ مرا خلوت دُرون ایسابو، همه چی اوشانِ ره واشکافانه ئی.

عیسی دریا کولاکِ آرام کونه

۳۵ هو روج، وقتی غروب فارسه، عیسیٰ خو شاگردانَ بگفت: «بائید دریا اُ طرف بیشیم.» ۳۶ اوشان خلقِ تَرکا کودید و عیسیٰ هو لوتکا درون کی نیشته بو، خوشان مرا ببردید. چَن تا دِه لوتکائِم اون همرائی کودید. ۳۷ ناخبر ایتا پیلہ کولاک ویریشْت. دریا کؤل به کؤل اوجور لوتکای زئی کی نزدیک بو لوتکا آب جا پُر به. ۳۸ ولی عیسیٰ لوتکا پوشْت، خو سر ایتا بالَش سر بَنه بو و خوفته بو. شاگردان اون ویریزانه ئید و بگفتید: «اوستاد، تره مهم نیئہ کی مَرَدَن دریم؟» ۳۹ عیسیٰ ویرشْت و باد تشر بزه و دریای بگفت: «ساکت بُبو! آرام بیگیر!» هو موقع باد بینیشْت و دریا خَیلی آرام بیگفت. ۴۰ بازین عیسیٰ خو شاگردان بگفت: «چره اَطو هراسانید؟ هَنو ایمان ناریدی؟» ۴۱ شاگردانِ دیل درون ایتا پیلہ ترس دکفته بو و همدیگر گفتیدی: «اُن کیسه کی حتی باد و دریائِم اون جا فرمان بَرید!»

۵

دیو بزه مرداک شفا

۱ بازون اُ طرف دریا، چراسیان منطقه سمت بُشوئید. ۲ وقتی عیسیٰ لوتکا جا پیاده بوست ایتا مردای کی پلید روح اون گرفتار کُوده بو، درجا قبرستان جا بیرون بامو و اون بیده. ۳ اُ مردای قبرستان میان سر کودی و دِه هیگس نتانستی اون حتی زنجیر مرا دُوده و بدره. ۴ چون هربار کی اون قُل و زنجیر مرا دُوسته بید، زنجیر ورسنه بو و قُل بشکنه بو. هیگس نتانستی کی اون آرام کونه. ۵ شبندرج قبرستان میان و کوه کمر درون نعره زئی و سنگ مرا خورَه زخمی کودی. ۶ وقتی کی اُ مردای عیسیٰ دورادور بیده، بُدو بُدو بامو و عیسیٰ لنگ جیر بگفت، ۷ پیلہ اوخان مرا نعره بزه و بگفت: «ای عیسیٰ، خُداي متعال پسر، تو می امرا چی کار دَری؟ تره بَخُدا قسم دئم، کی مره عذاب ندی!» ۸ چونکی عیسیٰ اون بگفته بو: «ای پلید روح، اُ مرداک جا بیرون بیا!» ۹ عیسیٰ اون جا واورسه: «تی نام چیسه؟» جواب بده: «می نام قشون؛ چونکی امان خیلی زیادیم.» ۱۰ و عیسیٰ خیلی مَنّت بُکود کی اوشانَ جه اُ منطقه بیرون تانوده. ۱۱ هو دورور پوشته ئان سر، ایتا پیلہ گله خوک غذا خوردن دیبید. ۱۲ پلید ارواح عیسیٰ مَنّت بُکودید و بگفتید: «آمره خوکان دُرون اوسِه کون وائال اوشانِ دُرون بیشیم.» ۱۳ عیسیٰ اوشانَ وائشْت کی بشد. پلید ارواح بیرون باموئید و خوکانِ درون بُشوئید. اُ گله ئی کی دورور دو هزار تا خوک بید، جه پوشته سراجیری دریا وَرَم

بُکودید و آب دُرون دَمردید.

۱۴ خوکبانان فرار بُکودید و آ جریانَ شار و دهات درون واگویا بُکودید. مردوم بیرون باموئید تا اونچی کی ایتفاق دکفته بو، بیدینید. ۱۵ اوشان عیسی ورجا باموئید و وقتی بیده ئید کی ا دیو بزہ مرداک کی پیشتر ا قشون گرفتار بو، هسا رخت دُکوده و عاقیلان مانستن اويا نیشته، بترسه ئید. ۱۶ اوشانی کی آ جریانَ بیده بید، اونچی کی دیو بزہ مرداک و خوکان سر بامو بو، مردوم ره واگویا بُکودید. ۱۷ اوشان عیسی جا بخواستید کی اشانَ منطقه جا بیرون بشه.

۱۸ وقتی عیسی لوتکای سوار بوستن دویو، ا مردای کی پیشتر دیو بزہ بو، عیسی مَنّت بُکود کی اونِ مرا بشه. ۱۹ ولی عیسی وَئِلاشت و اونَ بگفت: «بخانه، تی خویش و قوم ورجا بوشو و اوشانَ بگو کی خُداوند تره چی بُکوده و چُطو تره رحم بُکوده.» ۲۰ ا مردای بُشو و دِکاپولیسِ منطقه دُرون، هر اونچی کی عیسی اون ره بُکوده بو جار زئی و مردوم همه حیرانَ بوستیدی.

عیسی ایتا زناک و یایروس کُر شفا دئه

۲۱ عیسی ایوار ده لوتکا مرا ا طرف دریا بُشو. دریا کنار، ایتا پیلہ خلق اون دور جَم بوستید. ۲۲ ایتا جه عبادتگا رَئیسائِم کی یایروس نام دَشتی، اويا بامو و عیسی دِئن مرا اون لنگ جیر بگفت ۲۳ و مَنّت کونان بگفت: «می کوجدانه کُر مَرَدَن دره. مَنّت کونم بائی، تی دَس اون سر بئی تا شفا بیگیره و زنده بمانه.» ۲۴ پس عیسی اون مرا بُشو.

خیلیانم عیسی دُمبالسر رادگفتید. اوشان خیلی اون سر زور آوردید. ۲۵ ا خلق میان، ایتا زنا ایسا بو کی دوازده سال خونشوی دَشتی. ۲۶ ا زنا طیبیان دس جا خیلی رنج بکشه بو و تمان خو دارائی هه راه درون خرج بُکوده بو؛ خُب کی نُبوسته بو هیچ، بدترم بوستن دویو. ۲۷ ا زنا عیسی باره بیشتاوست، و جمعیت جا اون پوشت سر بامو و اون قبای دَس فاکشه. ۲۸ چونکی خو مرا بگفته بو: «آگه حتی اون قبای دَس بزئم، شفا گیرم.» ۲۹ هو دَم اون خونشوی بَند بامو و خو تن درون حس بُکود کی ا ناخوشی جا شفا بیگفته. ۳۰ عیسی هو دَم بفهمست کی ایتا نیرو اون جا بیرون بُشو. پس خلق میان خو دورور نیگا بُکود و واورسه: «کی می قبا ی دَس بزہ؟» ۳۱ اون شاگردان جواب بده ئید: «دینی کی مردوم جه هر طرف تی سر زور آوردن درید؛ هسا ”واورسی کی مره دَس بزہ؟“» ۳۲ عیسی خو دورور فندرستی تا بیدینه کیسه کی ا کار بُکوده.

۳۳ پس اُزنای کی بفهمسته بو چطو شفا بیگيفته، ترس و لرز امرا بامو، عیسی لنگ جیر بگفت و تمان حقیقت اُون رِه بگفت. ۳۴ عیسی اُزناک بگفت: «گُر جان، تی ایمان تره شفا بده. بوشو بسلامت و اُناخوشی جا شفا بیگیر!»

۳۵ عیسی هَنو گب زئن دویو کی چن نفر یایروس، عبادتگا رئیس خانه جا، باموئید و بگفتید: «تی گُر بمرَد! ده چره اوستاد زحمت دیئ؟» ۳۶ ولی وقتی عیسی اوشان گب بیشتاوست، عبادتگا رئیس بگفت: «ترسئن نوا! فقط ایمان بدر.» ۳۷ و وئنلاشت ده هیگس جغیر پطرس و یعقوب و یعقوب برار، یوحنا اُون دُمبال بشه. ۳۸ هَطو کی عبادتگا رئیس خانه فارسه ئید، عیسی بیده غلُله یه و مردوم گریه کونیدی و بلند صدا مرا شیون کودیدی. ۳۹ پس بُدورن بُشو و اوشان بگفت: «چره آیا غلُله یه و گریه و زاری کودن دَریدی؟ گُر نمرده، بلکی خوفته.» ۴۰ اوشان عیسی رِه خنده بُکودید. بعد آنکی عیسی تمان اوشان بیرون کود، اُگُر پتر و مار و شاگردانیم کی اُون امرا ایسابید خو مرا اوساد و اُجائی کی گُر ننه بو، بُدورن بُشو. ۴۱ عیسی گُر دَس بیگيفت و اُون بگفت: «تالیتا، گوم! یعنی: «ای کوچی گُر، تره گم ویریز!» ۴۲ اُگُر درجا ویرشت و بنا به را سئون بُکود. اُون دوازده سال دشتی. اوشان جه اُ ایتفاق خیلی حیران بوستید. ۴۳ عیسی اوشان قدغن بُکود و دستور بده کی واٹانلنید هیگس اُ جریان جا واخُب ببه، و بگفت ایچی اُگُر فدید تا بُخوره.

6

ناصره مردوم عیسی رد کونیدی

۱ عیسی اويا ترکا کود و خو شار ناصره وگردست و شاگردانم اُون دُمبال بُشوئید. ۲ عیسی یهودیان مُقدس شنبه روج، عبادتگا درون شوئی و اويا مردوم تعلیم دئی. خیلان وقتی اُون گبان ایشتاوستید ماتا بوستید. اوشان گفتیدی: «اُ مردای تمان اُ چیان جه کویا بدس باورده؟ اُن چی حکمیتیه کی اُون فده بُبوسته؟ اُن چی مُعجزاتی ایسه کی اُون انجام دنه؟ ۳ مگه اُون هو نچار نیه؟ مگه مریم پسر نیه؟ و یعقوب، یوشا، یهودا و شمعون برار نیه؟ مگه اُون خاخوران آیا، امی میان زیندگی نُکونیدی؟» هنه واسی اوشان خوش نامو. ۴ عیسی اشان بگفت: «پیغمبر همه جا حُرمت نیئیدی جغیر خو شار و خو خویش و قوم میان و خو خانه درون!» ۵ عیسی نتانستی اويا هی مُعجزهئی انجام بده، جغیر آنکی خو دَس چن تا ناخوش سر بته و اوشان شفا بده. ۶ اُون

اوشان بی ایمانی جا حیران بو. بازون، عیسی هو دُورور دهاتان درون گردستی و تعلیم دئی.

عیسی دوازده شاگرد اوسه کونه

^۷عیسی دوازده شاگردہ خو ورجا دوخواد و اوشان دوتا دوتا اوسه کود و اوشان قدرت فده تا پلید ارواح مردوم جا بیرون کونید. ^۸عیسی اوشان قَدغن بُکود کی: «سفر واسی، هیچی جغیر ایتا دَسِ چو خوشانِ امرا اونساند؛ نه نان، نه کوله بار و نه خوشان کمر غیشان درون پول بند. ^۹چاروغ دُکوند، و اضافی پیرهن دُنکوند. ^{۱۰}عیسی اوشان بگفت: وقتی ایتا خانه یی بدرون بُشوئید، تا زماتی کی اُ محلل تُرکا نُکودید، اُ خانه درون بُسئید. ^{۱۱} و اگه ایتا جا شمرأ قُبیل نُکونید، یا شیمه گب گوش نَدید، وقتی کی اويا تُرکا کودن درید، شیمه لنگان خاکم بتکانید، تا اوشانِ ضد گوائی ببه کی خُدا اوشانِ مجازات کونه.» ^{۱۲} پس اوشان بُشوئید، مردوم ره اعلام کودید کی بایسی توبه بُکونید. ^{۱۳} آشان خیلی دیوانِ مردوم جا بیرون کودید و خیلی ناخوشانِ روغنِ امرا مسح بُکودید و شفا بدہ ئید.

تعمید دهنده یحیی کوشتن

^{۱۴}هیرودیسِ پادشا آ جریانِ بیشتاوست، چونکی عیسی سرشناس بُبوسته بو. بعضی جه مردوم گفتیدی: «آ مردای هو تعمید دئنده یحیی یه کی مُرده ئانِ جا زنده بُبوسته. آنه واسیه کی تانه آجور مُعجزه ئان انجام بدہ.» ^{۱۵} بقیه گفتیدی: «ایلایه پیغمبره.» بعضیانم گفتیدی: «اون ایتا پیغمبر، قدیم پیغمبران مانستن.» ^{۱۶} ولی وقتی هیرودیس آنه بیشتاوست، بگفت: «آن هو یحیی یه کی من اون سرِ اون تنِ جا سیوا بُکودم و هسا مُرده ئانِ جا زنده بُبوسته!» ^{۱۷} چونکی هیرودیس دستورِ امرا بو کی یحیی بیگفتید و اون دَوستید و خولتانک درون تَوَدَه بید. هیرودیس آ کارِ هیرودیا خاطرِی بُکوده بو. هیرودیا فیلیپس زن بو کی هسا هیرودیس اون به زنی بیگفته بو. هیرودیس فیلیپس برار بو. ^{۱۸} چونکی یحیی هیرودیس بگفته بو: «شرعا روا نیه تو تی برارزن مرا بیی.» ^{۱۹} پس هیرودیا یحیی جا کینه به دلیل دَستی و خواستی اون بُکوشه، ولی نتانستی. ^{۲۰} چون هیرودیس یحیی جا ترسه ئی، چره کی یحیی ایتا صالح مردای و مُقدَس دانستی و هنه واسی اونِ جا محافظت کودی. هر وقت کی یحیی گبانِ ایشتاوستی، خیلی پریشان بوستی. ولی بازم، ذوق مرا اونِ گبانِ گوش دئی.

۲۱ آخر بسر هیرودیا ایتا فرصت مناسب بیافته. هیرودیس خو روز تولد ره ایتا میمانی بیگیت و درباریان و خو نظامی فرمانده نان و جلیل ولایت پیله کسان دعوت بُکود. ۲۲ هیرودیا گر میمانی دُرون بامو و رقص بُکود و هیرودیس و اون میمانان خوشحال کود. بازون پادشا اُ گر بگفت: «هر چی خوائی می جا بخواه کی اون تره خوائم فدن.» ۲۳ اون قسم بُخورد و اُ گر بگفت: «هر چی می جا بخوائی تره فدم، حتی نصف می مملکت، تره خوائم فدن.» ۲۴ اُ گر بیرون بُشو و خو مار بگفت: «اون جا چی بخوائم؟» اون مار جواب بده: «بگو تعمیم دنده یحیی سر خوائم.» ۲۵ اُ گر تُند و تأکید پادشا ورجا واگردست و بگفت: «تی جا خوائم هسا تعمیم دنده یحیی سر ایتا مجمع درون بنی و مره فدی.» ۲۶ پادشا حال خیلی بیگیته بُبوست، ولی خو قسم واسی کی بُخورده بو و خو میمانان جلو نحواستی اُ گر خواسته ی رد کونه. ۲۷ پادشا درجا ایتا جلا دروانه کود و دستور بده یحیی سر باوره. جلا دروانه بُشو، یحیی سر خولتانک درون اون تن جا سیوا بُکود ۲۸ و اون سر ایتا مجمع درون باورده و اُ گر فده. اُ گرم اون خو مار فده. ۲۹ یحیی شاگردان هطو کی آن بیشتاوستید، باموئید و اون جنازه ی اوسادید، و مقبره درون بنئید.

عیسی پنج هزار نفر غذا دئه

۳۰ رسولان عیسی ورجا جم بوستید و اونچی کی بُکودید و تعلیم بده بید اون ره واگویا بُکودید. ۳۱ عیسی اشان بگفت: «می امرا ایتا دور دکفته جیگا بائید و ایپیچه ایستراحت بُکونید.» چونکی مردوم شئون و آمون آنقد زیاد بو کی حتی نتانستید ایچی بُخورید. ۳۲ پس اوشان تنها لوتکا مرا ایتا دور دکفته جیگا سمت بُشوئید. ۳۳ ولی وقتی شئون دبید، خلیان اشان بیده ئید و بشناختید. اوشان پای پیاده تمان شاران جا بُدو بُدو، اُ محل بُشوئید و پیشتر جه اشان اویا فارسه ئید. ۳۴ وقتی عیسی لوتکا جا بجیر بامو، و هن هزار آدم بیده اون دیل اوشان ره بسوخت، چونکی گوسفندان بی چوپان مانستن بید. پس خیلی چیان اشان تعلیم بده. ۳۵ غروب دم، اون شاگردان اون ورجا باموئید و بگفتید: «آیا ایتا دور دکفته جیگای و ده شب بوستن دره. ۳۶ مردوم اوسه کون تا هه دورور دهاتان و باغ و بولاغان بیشید و خوشان ره غذا بیهنید.» ۳۷ ولی عیسی اوشان بگفت: «شمان خودتان اشان غذا فدید تا بُخورید.» اوشان بگفتید: «یعنی بیشیم و دویت دینار آندر نان بیهنیم و اوشان فدییم تا بُخورید؟» ۳۸ عیسی اوشان

بگفت: «چن تا نان دریدی؟ بیشید و بیدینید.» اوشان بعد آنکی واورس وُورس بُکودید، بگفتید: «پنج تا نان و دونه ماهی.»^{۳۹} بازین عیسی خو شاگردان دستور بده کی تمان مردومَ دسته دسته بُکونید و علفان سر بینیشانید.^{۴۰} پس شاگردان مردومَ دسته دسته بُکودید و صدتا صدتا و پنجاتا پنجاتا زمین سر بینیشانه ائید.^{۴۱} هو موقع عیسی پنج نان و دونه ماهی اوساد و آسمانَ فندرست و برکت بده. بازون نانانَ پَلکَ کود و خو شاگردان فَدَه تا مردوم جُلُو بنید؛ دونه ماهیم همه تان میان سام بُکود. ^{۴۲} همه بُخوردید و سَترا بوستید،^{۴۳} و اُ خُرده نانان و ماهی جا، دوازده تا پُر کوده پیله سبد جَم کودید.^{۴۴} اُ مرداکانی کی نان بُخوردید پنج هیزار نفر بید.

عیسی راه شئون آب رو

^{۴۵} عیسی درجا خو شاگردانَ بگفت تا هوطوکی خودش مردومَ سرا دئه، لوتکای سوارَ بید و قبلِ اون بیت صیدا شار سمت کی اُ طرف آبِ بیشید.^{۴۶} عیسی بعد آنکی مردومَ اوسه کود، خودش کوه سمت بُشو تا دُعا بُکونه.^{۴۷} وقتی شب بُبوست، لوتکا دریا وسط فارسه و عیسی خُشکی درون تنها ایسابو.^{۴۸} عیسی بیده کی شاگردان زحمت اَمرا پارو زئن درید، چونکی باد پَسا پَسا آمون دوبو. نزدیک سه نصف شب بو، و عیسی هوطوکی دریا رو راه شوئی اوشانَ نزدیک بوست و خواستی جه اوشان وَر رَدّا به.^{۴۹} ولی وقتی شاگردان، عیسی بیده ئید کی دریا رو راه شئون دره، خیال بُکودید ایتا روحه و فریاد بزَه ئید،^{۵۰} چونکی اون دئن مرا، اشان دیل زاله بترکسته بو. عیسی درجا اوشان مرا گب بزَه و بگفت: «شیمه دیل قُرس ببه، منم، نترسید!»^{۵۱} بازین عیسی اوشانِ ورجا لوتکا دُرون بُشو، و باد بینیشت. اوشان خِیلی حَیران بوسته بید^{۵۲} چره کی نانان مُعجزه یِ نفهمسته بید، بلکی اوشان دیل سنگ بُبوسته بو.

عیسی ناخوشان جنیسارت درون شفا دئه

^{۵۳} وقتی اُ طرف آب فارسه ئید، جنیسارتِ منطقه درون بجیر باموئید و اویا لنگر تَوَدَه ئید.^{۵۴} وقتی کی لوتکا جا بجیر باموئید، مردوم هو دم عیسی بشناختید.^{۵۵} اوشان، بُدو بُدو سراسر اُ منطقه بُشوئید و ناخوشان خوشان تخت اَمرا، هرجا کی بیشتاوستید عیسی اویا ایسا، بریدید.^{۵۶} عیسی هر دهات یا شار یا زمین سر کی شوئی، مردوم ناخوشانَ میدانان دور نئیدی و اون مَت کودیدی کی وائاله فقط ایچه اون قبا پَره یِ دَس بزئید؛ و هر کی دَس زئی، شفا

رسم و رسوم و حکمان

۱ وقتی کی فریسی فرقہ عالمان، بعضی جہ تورات آموجگارگان آمارا کی اورشلیم جا باموبید بید، عیسی دور جَم بُبوستہ بید، ۲ بیدہ ئید بعضی جہ عیسی شاگردان نجست دسان مرا، یعنی نُشوستہ دس مرا، غذا خوریدی. ۳ چونکی فریسیان و تمان یہودیانم، آنہ واسی کی ریش سیفیدان سُنَّت بَدَرید، تا خوشان دَسَانَ حُب نُشورید، غذا نُخوریدی. ۴ وقتی بازار جا آئیدی، تا بُشور واشور نُکونید، ہیچی نُخوریدی. خیلی رسم و رسوم دیگہ ئم دشتیدی کی بجا آوریدی، پیالہ ئان، تیانان، مِرسی کاسہ بوشقاب و میزئان شوستن مانستن. ۵ فریسیان و تورات آموجگارگان عیسی جا واورسہ ئید: «چہ تی شاگردان عین ریش سیفیدان رسم و رسوم رفتار نُکونیدی، و نجست دسان مرا غذا خوردیدی؟» ۶ عیسی اوشان جواب بدہ: «إشعیای پیغمبر شُمان ریاکاران بارہ چنقد حُب پیشگوی بُکودہ! هوطو کی بینویشتہ بُبوستہ،

”آ مردوم خوشان زوان آمارا، مرہ احترام نئیدی،

ولی اوشان دیلان می جا دورہ.

۷ اوشان ہچین مرہ پرستش کونید،

و آشانِ تعلیم ہیچی جغیر آدمی حُکمان نیہ.“

۸ شُمان حُدا حُکم و لا کودید و آدمی رسم و رسومات بچسبستیدی.»

۹ و دُمبالہ بدہ: «شُمان زرنگی مرا حُدا حُکم رَد کونیدی تا شیمہ رسم و رسوم بجا باورید! ۱۰ چونکی موسی پیغمبر بگفت، ”تی پئر و مار احترام بَدَر،“ و ”ہر کی خو پئر یا مار فاش بدہ، بایسی اون بُکوشید.“ ۱۱ ولی شُمان گیدی: اگہ اینفر خو پئر و مار بگہ ”ہرچی کی بایسی کمک رہ شمرا فدہ بیم، حُدا شین و حُدا رہ وقف بُکودم“ ۱۲ اَطوی و ئنلانیدی ہی کاری خو پئر یا مار رہ بُکونہ. ۱۳ هَطوئم شُمان شیمہ رسم و رسوم مرا، کی دیگرانم یاد دئیدی، حُدا کلام نیدہ بو گیریدی و خیلی دہ آجور کارانم کونیدی.»

چی آدمی نجست کونہ

۱۴ عیسی ایوار دہ مردوم خو ورجا دوخواد و بگفت: «شُمان ہمہ مرہ گوش

فَدِيد وَاَنْ بَفْهَمِيْد: ١٥ هِيْجِيْ بِيْرُوْن جِه اَدْمِي نَنَه كِي وَقْتِي اُوْن وَجُوْد دَرُوْن بَشِه اُوْن نَجَسْت بُكُوْنِه، بَلَكِي اُوْنچِي كِي اَدْمِي وَجُوْد جَا بِيْرُوْن اِيَه، اُوْن نَجَسْت كُوْنِه. ١٦ هَر كِي گوْش اِيْشْتَاوَسْتَن رِه دَرَه، بِيْشْتَاوَه!

١٧ عِيْسِي بَعْد اُوْنكِي جَمْعِيَّت تَرَكَا كُوْد وَبَخَانِه بُشُو، اُوْن شَاگَرْدَان اُنْقَل مَعْنِي اُوْن جَا وَاوَرَسَه ئِيْد. ١٨ عِيْسِي اُوْشَان بَگَفْت: «شْمَانَم نَفْهَمِيْدِي؟ مَگَه نَانِيْدِي كِي اُوْنچِي كِي جِه بِيْرُوْن اَدْمِي وَجُوْد دَرُوْن بَشِه، نَتَانِه اُوْن نَجَسْت كُوْنِه؟ ١٩ چُوْنكِي اُوْن دِيْل دَرُوْن نِيْشِه، بَلَكِي اُوْن شَكْم دَرُوْن بَشِه وَبَازِيْن دَفْع بَه.» عِيْسِي اُ گَب مَرَا، تَمَان غُذَائَان پَاك اَعْلَام بَكُوْد. ٢٠ عِيْسِي دُمْبَالِه بَدَه: «اُوْنچِي كِي اَدْمِي دَرُوْن جَا بِيْرُوْن اِيَه، اُوْن كِي، اَدْمِي نَجَسْت كُوْنِه. ٢١ چُوْنكِي اَدْمِي وَجُوْد وَ دِيْل جَائِه كِي: پَلِيْد فِيْكَرَان، شَهْوَت، دُوْزِي، قَتْل، زِيْنَا، ٢٢ طَمْع، شَرَارَت، حِيْلِه، هَرزْگِي، حَسُوْدِي، اِيْفْتَرَا، غُرُوْر وَ نَادَانِي بِيْرُوْن اِيَه. ٢٣ تَمَان اَبَد چِيَان كِي اَدْمِي وَجُوْد جَا بِيْرُوْن اِيَه وَ اُوْن نَجَسْت كُوْنِه.»

فِيْنِيْقِيَه زَنَاي اِيْمَان

٢٤ عِيْسِي اُوِيَا تَرَكَا كُوْد وَ صُوْر وَ صِيْدُوْن مَنطَقَه بُشُو. اِيْتَا خَانِه بَدَرُوْن بُشُو؛ وَ نَخَوَاسْتِي هِيْگَس خَبَرْدَار بَبِه. بَا اَنْ هَمِه نَتَانَسْتِي خُوْرِه جِيْگَا بَدِه. ٢٥ اِيْتَا زَنَاي كِي اُوْن كُوْجِي گُر پَلِيْد رُوْح دَشْتِي، وَ قَتِي كِي عِيْسِي بَارِه بِيْشْتَاوَسْت، دَرَجَا بَامُو وَ عِيْسِي لَنْگَان جِيْر بَكَفْت. ٢٦ اُ زَنَاي غِيْر يَهُوْدِي وَ فِيْنِيْقِيَه سُوْرِيَه شِيْن بُو. اُوْن عِيْسِي مَنْت بُكُوْد دِيُوْ اُوْن گُر جَا بِيْرُوْن كُوْنِه. ٢٧ عِيْسِي اُ زَنَاي بَگَفْت: «وَائَال اُوْل زَاكَان سُرْ بِيْد، چُوْنكِي زَاكَانِ نَانَ فِيْگِيْفْتَن وَ سَگَان جُلُوْ تُوْدَن دُرْسْت نِيَه.» ٢٨ اُ زَنَاي عِيْسِي جَوَاب بَدَه: «بَلِه اَقَا، بَا اَحَال حَتِي سَگَانَم، خُرْدِه نَانَانِي كِي زَاكَانِ سَفْرِه جَا فِيُوَه خُوْرِيْدِي.» ٢٩ عِيْسِي اُ زَنَاك بَگَفْت: «تِي اُ گَب وَاسِي، بُوْشُو كِي دِيُوْ تِي گُر جَا بِيْرُوْن بَامُو!» ٣٠ اُ زَنَاي بَخَانِه فَارَسَه، وَ بِيْدِه كِي اُوْن زَاي جِيْگَا سَر دَرَاز بَكَشِه وَ دِيُوْ اُوْن جَا بِيْرُوْن بَامُو دَرِه.

عِيْسِي اِيْتَا گُر مَرْدَاكِ شَفَا دَتَه

٣١ بَا زُوْن عِيْسِي صُوْر مَنطَقَه جَا وَ اِگَرْدَسْت، وَ صِيْدُوْن رَاه جَا جَلِيْل دَرِيَا سُو بُشُو. اُوْن دِيْكَاپُوْلِيْسِي مَنطَقَه جَا دَوَارَسْتِي. ٣٢ اُوِيَا اِيْتَا مَرْدَاكِ عِيْسِي وَرَجَا بَاوَرْدِيْد كِي هَم گُر بُو وَ هَم جُوْدكِي دَشْتِي. اُوْشَان عِيْسِي جَا بَخَوَاسْتِيْد خُو دَسْ اُ مَرْدَاكِ سَر بَنَه. ٣٣ عِيْسِي اُ مَرْدَاكِ جِه خَلْق مِيَان بِيْرُوْن بَاوَرْد، اِيْتَا گوْشِه بِيْرَد وَ خُو اَنگُوْشْتَانِ اُوْن دُوْتَا گوْش مِيَان بَنَه. بَا زُوْن فِيْلِيْ فَكُوْد وَ اُ مَرْدَاكِ زُوَانِ سَر

بِمالست. ^{۳۴} هو موقع عیسی آسمانِ فندرست، ایتا آہ بکشہ و اُ مرداکِ بگفت: «افتاح!» یعنی «وازا بو!» ^{۳۵} هو دم اُ مرداکِ گوش وازا بو و اونِ جودکی حُب بو و بتانستہ کی راحت گب بزہ. ^{۳۶} عیسی اوشانِ قدغن بُکود کی اُ جریانِ ہیگس رِہ نگد. ولی ہر چی ویشتر اوشانِ قدغن کودی، ویشتر اُ جریانِ جا گب زئیدی. ^{۳۷} مردوم کی خیلی ماما بوستہ بید، گفتیدی: «ہر کاری بُکودہ، خُبہ؛ اونِ حتی کاری کونہ کی کران ایشتاویدی و لالان گب زیدی!»

۸

عیسی چہار ہیزار نفر غذا دئہ

اُ روجان درون، وقتی بازم ایتا پیلہ جمعیتِ جم بوستہ بید، و چونکی ہیچی خوردن رِہ ناشتید، عیسی خو شاگرانِ خو ورجا دوخواد و اشان بگفت: ^۲ «می دیل اُ جماعت رِہ سوجہ، چونکی الان سہ روجہ می امرائید و ہیچی خوردن رِہ نارید. ^۳ آگہ اشان ویشتا سرا دم تا خوشان خانہ واگردید، راہ دُرون زالش آوریدی، چونکی بعضی جہ اوشان، جہ راہ دور باموئید.» ^۴ شاگردان اونِ جواب بدہ ئید: «چطو اینفر تانہ اُ دوردکفتہ جیگا درون، اُ جماعت سُر کودن رِہ نان مُہیا بُکونہ؟» ^۵ عیسی اوشان جا واورسہ: «چن تا نان درید؟» اوشان بگفتید: «ہفت تا.» ^۶ عیسی جماعتِ دستور بدہ تا زمین سر بینشینید. بازون ہفت تا نان اوساد و بعد آنکی سُکر بُکود، اوشان پلک کود، و خو شاگردانِ فدہ تا خلق جُلُو بنید؛ و شاگردانم اوشانِ جمعیت جُلُو بنئید. ^۷ اوشان چن تا کوجدانہ ماہی نم دشتید. عیسی اوشان برکت بدہ و بگفت تا ماہی نانِ مردوم جُلُو بنید. ^۸ ہمہ بُخوردید و سُر بوستید و ہفت تا زبیلیم پُر جہ خُردہ ئائی کی بمانستہ بو جم کودید. ^۹ اوپا دورور چار ہیزار نفر ایسابید. بازین عیسی جماعتِ سرا دہ ^{۱۰} و درجا خو شاگردانِ امرا لوتکای سوار بو و دالمانوتای منطقہ بُشو.

فریسیان ایتا آسمانی نیشانہ خوائیدی

^{۱۱} فریسی فرقہ عالمانِ عیسی ورجا باموئید و اونِ مرا بنا بہ بحث کودن، بُکودید. اوشان عیسی امتحان کودن رِہ، اونِ جا ایتا آسمانی نیشانہ بخواستید. ^{۱۲} عیسی خو دیل جا ایتا آہ بکشہ و بگفت: «چرہ اَنسل نیشانہ دُمبال درہ؟ حئیقتن، شمر اُگم، ہی نیشانہ ئی اَنسل فدہ نخوائہ بوستن.» ^{۱۳} بازون اشان جا سیوا بُبوست و ایواردہ لوتکای بینیشت و اُ طرف آب بُشو.

ہیروڈیس و فریسیان خمیر مایہ

۱۴ شاگردان خاطر شو کی خوشان مرا نان اوسانید، و لوتکا درون ایتا دانہ نان ویشتر ناشتید. ۱۵ عیسی اوشان تشر بزه و بگفت: «واخُب ببید، فریسیان و ہیروڈیس خمیر مایہ جا دوری بکونید.» ۱۶ پس شاگردان آن واسی کی نان ناشتیدی ہمدیگر مرا بنا بکودید بحث کودن. ۱۷ عیسی کی آنہ دانستی، اوشان بگفت: «چہرہ آن واسی کی نان ناریدی ہمدیگر امرا بحث کودن درید؟ ہنو نانیدی و شمرا حالی نیبہ؟ شیمہ دیل ہنو سنگہ؟ ۱۸ چوم دریدی و نیدینیدی؟ گوش دریدی و نیشتاویدی؟ و شمرا یاد نایہ؟ ۱۹ اُ موقع کی پنج تا نان، پنج ہزار نفر میان سام بکودم، چن تا پیلہ سبد پُر کودہ جہ خُردہ چیان جم کودید؟» اوشان بگفتید: «دوازده تا سبد» ۲۰ «اُ ہفت تا نان، چار ہزار نفر رہ، چن تا زبیل پُر کودہ جہ خُردہ نانان جم کودید؟» بگفتید: «ہفت تا زبیل.» ۲۱ عیسی اوشان بگفت: «ہنوزم نفہمستیدی؟»

عیسی بیت صیدا درون ایتا کور مرداک شفا دئہ

۲۲ وقتی کی اوشان بیت صیدا شار فارسہ ئید، چن نفر ایتا کور مرداک عیسی ورجا باوردید، و اون جا منت بکودید کی اُ مرداک سر دس بنہ. ۲۳ عیسی اُ کور مرداک دس بیگفت و اون آبادی جا بیرون بترد. بازون اون چومان سر فیلی فکود و خو دس اون سر بنہ و واورسہ: «ہیچی دینی؟» ۲۴ اُ مردای خو سر راستا کود و بگفت: «مردوم دینم، ولی دارانی مانستن کی راہ شئون دریدی.» ۲۵ بازون عیسی ایوار دہ خو دس اون چومان سر بنہ. ہو موقع اُ مرداک خو چومان وازا کود و اون چوم سو وگردست، و ہمہ چی خُب دئی. ۲۶ عیسی اون بخانہ اوسہ کود و بگفت: «حتی اُ آبادی درونم نُشو.»

پطرس اعتراف عیسی بارہ

۲۷ عیسی خو شاگردان مرا فیلیپی قیصریہ دورور دہاتان بُشو. راہ دُرون، خو شاگردان جا واورسہ: «مردوم گیدی من کیسم؟» ۲۸ اوشان جواب بدہ ئید: «بعضیان گیدی تعمید دئندہ یحیائی، بعضیان گیدی ایلای پیغمبری و بعضی دیگہ تم گیدی ایتا جہ پیغمبران ایسی.» ۲۹ عیسی اوشان جا واورسہ: «ولی شمان گیدی من کیسم؟» پطرس جواب بدہ: «تو مسیح موعودی.» ۳۰ عیسی اوشان جدی قدغن بکود کی اون بارہ ہیگس ہیچی نیگید.

عیسیٰ خو مردن و زنده بوستنِ پیشگوئی کونه

۳۱ بازین عیسیٰ بنا به اوشان آموختن بُکود کی بایسی انسانِ پسر خیلی رنج بکشه و ریش سیفیدان و کاهنان سران و تورات آموجگران اون ردا کونید، بُکوشته ببه و سه روج بازون زنده ببه. ۳۲ عیسیٰ آ گب آشکارا اوشان بگفت، پطرس عیسیٰ ایتا گوشه ببرد و اون مَرا تندی امرآ گب بزه. ۳۳ ولی عیسیٰ وگردست، خو شاگردان فندرسست و پطرس تشر بزه و بگفت: «می جا دور بو، آی شیطان! چونکی تی فیکران آدم شین، نه خُدا شین.»

۳۴ عیسیٰ جماعتِ خو شاگردان مرا دوخواد و اوشان بگفت: «آگه اینفر بخوائه می دُمال بایه، بایسی خوره حشا بُکونه، خو صلیبِ اوسانه و می دُمال بایه. ۳۵ چون هر کی بخوائه خو جان نیجات بده، اون جه دس خوائه دَن ولی هر کی می واسی و انجیل واسی خو جان جه دس بده، اون نیجات خوائه دَن. ۳۶ آدم ره چی فایده دره کی تمان دُنیا دَباره ولی خو جان دَباره؟ ۳۷ آدمی خو جان دوواره بدس آوردن ره چی تانه فده؟ ۳۸ چون هر کی آزینا کار و گنا کار نسل میان جه من و می گبان عار بدره، انسان پسرَم هو زمات کی خو آسمانی پتر جلال درون، مُقدسِ فیریشته نان مرا آیه، اون جا عار خوائه دشتن.»

۹

۱ عیسیٰ ایوارده جمعیت و خو شاگردان بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، بعضیان کی آیا ایسائید، تا خُدا پادشایِ نیدینید کی خو قوت امرآ آیه، مرگ مزه ی نخوائید چیشتن.»

عیسیٰ دیم وگرده

۲ شش روج بعد، عیسیٰ پطرس و یعقوب و یوحنا ی اوساد و اوشان خو مرا ایتا بلند کوه جور ببرد تا تنها ببید. او یا، اوشان جُلو، عیسیٰ دیم وگردست. ۳ اون رخت خیلی سیفیدا بوسته بو و برق زئی، اوجور کی دنیا دُرون هیکس نثانه ایتا رختِ اوطو سیفیدا کونه. ۴ او یا، ایلیا و موسی پیغمبرِ آشانِ چومان جُلو ظاهر بوستید و عیسیٰ مرا گب زئن دبید. ۵ پطرس عیسیٰ بگفت: «اوستاد، خُبه کی آمان آیا ایسائیم. وائال سه تا سایبان چاکونیم، ایتا تره، ایتا موسی ره و ایتائم ایلیا ره.» ۶ پطرس ناستی چی بگه، چونکی اوشان خیلی بترسه بید. ۷ بازین، ایتا ابر آشان سر سایه تَوَدَه و اوخانی ابر جا فارسه کی، «آنه می

عزیز پسر، اونَ گوشِ فَدید۔»^۸ ناخبر، وقتی خوشانِ دورورِ فندرستید، جغیر عیسی ہیگس، خوشان پهلونیدہ ٹید۔

^۹ وقتی کی کوہ جا بجیرِ آمونِ دیبید، عیسی اوشانِ دستورِ بدہ کی اونچی بیدہ بید ہیگس رہ واگویا نُکونید تا زماقی کی انسانِ پسرِ مُردہ ئان جا زندہ بہ۔
^{۱۰} اوشان آ جریانِ خوشان میانِ بدشتید، ولی ہمدیگر جا واورسہ ٹید کی، 'مُردئان جا زندہ بوستن' یعنی چی؟^{۱۱} اوشان عیسی جا واورسہ ٹید: «چہ توراتِ آموجگرانِ گیدی اولِ بایسی ایلای پیغمبرِ بایہ؟»^{۱۲} عیسی جوابِ بدہ: «البتہ کی ایلای پیغمبرِ آیہ تا ہمہ چی چاکونہ۔ ولی چہ انسانِ پسرِ بارہ بینویشتہ بُبوستہ کی بایسی خیلی رنجِ بکشہ و اونِ امرا بد رفتاری بُکونید؟
^{۱۳} ولی منِ شمرا گم کی ایلای پیغمبر، بامو و اوشان ہر چی بخواستید اونِ مرا بُکودید، دُرست ہو طو کی اونِ بارہ بینویشتہ بُبوستہ.»

عیسی ایتا دیو بزہ پسر شفا دئہ

^{۱۴} وقتی اوشان، بقیہ شاگردانِ ورجاِ فارسہ ٹید، بیدہ ٹید دستہ زیادی جہ خلقِ اوشانِ دُورِ کودید و توراتِ آموجگرانمِ اُشانِ مرا بحثِ کودنِ دریدی۔
^{۱۵} خلقِ تا عیسی بیدہ ٹید، ہمتانِ ماتا بوستید و بُدو بُدو عیسی ورجہ باموئید و اونِ سلامِ بگفتید۔^{۱۶} عیسی اُشانِ جا واورسہ: «چی بارہ اوشانِ مرا بحثِ کونیدی؟»^{۱۷} ایتا مردایِ خلقِ میانِ جوابِ بدہ: «اوستاد، می پسرِ تی ورجا باوردم۔ چونکی ایتا پلیدِ روحِ اونِ گرفتارِ کودہ، کی اونِ لالِ کونہ۔^{۱۸} وقتی پلیدِ روحِ اونِ گیرہ، اونِ بگلِ زنہ، اوجور کی اونِ دَہنِ کخِ کونہ و خو گازانِ سر بہ سر فشارِ دئہ و اونِ تنِ خُشکِ بہ۔ تی شاگردانِ جا بخواستم اُ پلیدِ روحِ می پسرِ جا بیرونِ کونید، ولی نتانستید۔»^{۱۹} عیسی اوشانِ جوابِ بدہ: «آی بی ایمانِ نسل، تا اکی شیمہ امرا بیم؟ تا اکی شیمہ جا تابِ باورم؟ اُ رِکِ می ورجا باورید۔»
^{۲۰} اوشان اُ رِکِ عیسی ورجا باورید۔ اُ پلیدِ روحِ وقتی عیسی بیدہ، فِلْفُورِ اُ رِکِ بہ غشِ تودہ اوجور کی بگلِ بُخورد و ہو طو کی اونِ دَہنِ گخِ باورده بو، خاکِ سرِ غلتِ خوردی۔^{۲۱} عیسی رِکِ پئرِ جا واورسہ: «چَنِ وقتہ کی اَطویہ؟» جوابِ بدہ: «جہ ہو موقعِ کی طفلِ بو۔^{۲۲} اُ روحِ ہر وارِ اونِ آبِ و آتشِ درونِ اگانہ تا اونِ ہلاکِ کونہ۔ اما اگر تانیِ امْرہِ رحمِ بُکون و امْرہِ یاریِ بدن۔»^{۲۳} عیسی بگفت: «اگہ تانی! ہرگس رہ کی ایمانِ بدّہ ہمہ چی ممکنہ۔»^{۲۴} اُ رِکِ پئرِ درجا دادِ بزہ و بگفت: «ایمانِ درم؛ مرہ یاریِ بدن تا می بی ایمانی سر حریفِ بیم!»

۲۵ وقتی عیسی بیدہ کی ایتا دستہ بُدو بُدو اُ طرف آمون درید، پلید روخ تَسَر بڑہ و بگفت: «آی گر و لال روح، ترہ دستور دَنَم، اون جا بیرون بیا و دہ ہرگس اون درون نُشو!» ۲۶ پلید روح نعرہ بکشہ و اُرک بدجور تکان بدہ و اون جا بیرون بامو. اُرک ہطو ایتا جنازہ مانستن بُبوست، جوری کی خیلی جہ مردوم گفتیدی: «بمردہ.» ۲۷ ولی عیسی رِک دَس بیگفت، اون ویریزانہ، و اُرِی بپا بَسا. ۲۸ وقتی عیسی بخانہ بُشو، اون شاگردان خلوتی درون اون جا واورسہ ئید: «چرہ آمان نَتانستیم اُ پلید روخ بیرون تَوَدیم؟» ۲۹ عیسی اوشان جواب بدہ: «آجور پلیدِ روح جغیر دُعا ہیچی امرا بیرون نایہ.»

عیسی ایوارده خو مَرَدن و زندہ بوستنِ پیشگوئی کونہ

۳۰ اوشان اویا تَرَکا کودید و جلیل ولایت میان ردّا بوستید. عیسی نحواستی ہیگس بدانہ کی اون کویا ایسا، ۳۱ چونکی خوشاگردانِ تعلیم دئی و اوشانِ گفتی کی: «انسان پسر مردوم دَس مرا تسلیم خوائہ بوستن و اون کوشید. ولی سہ روح بمردابو پسی، زندہ بہ.» ۳۲ شاگردان عیسی منظورِ نفہمستیدی و ترسہ ئیدی اون جا سؤال واورسید.

کی پیلہ ترینہ؟

۳۳ بازون گفَرناحوم شار باموئید. ہو موقع کی خانہ دُرون ایسابید، عیسی شاگردان جا واورسہ: «راہ درون چی واسی بحث کودن دیبید؟» ۳۴ ولی آشان تام بزئید، چونکی راہ دُرون آن واسی کی کویتا جہ اوشان پیلہ ترہ بحث کودن دیبید. ۳۵ عیسی بینیشت و اُدوازده شاگردِ دوخواد و بگفت: «ہر کی خوائہ اوّل بہ، بایسی آخر جہ ہمہ و ہمہ کس خیدمتکار بہ.» ۳۶ بازین عیسی ایتا زاک باورد و اوشان میان بپا بدشت و کشہ گیت و اوشان بگفت: ۳۷ «ہر کی آکوج زاک مانستن می نام مرا فُبیل بُکونہ، مرا فُبیل بُکودہ و ہرکس کی مرہ فُبیل بُکونہ، نہ مرہ، بلکی اونی کی مرہ اوسہ بُکودہ ئی فُبیل بُکودہ درہ.»

ہر کس ضد آمان نہ، امی امرا یہ

۳۸ یوحنا عیسی بگفت: «اوستاد، ایکس بیدہ ئیم کی تی نام مرا دیو بیرون کودی، ولی چونکی جہ آمان نُبو، اون جُلوی بیگیتیم.» ۳۹ ولی عیسی بگفت: «اون جُلوی نیگیرید، چونکی ہیگس نتانہ می نام امرا معجزہ بُکونہ و ایبچہ دِترتر، می بدی بُکونہ. ۴۰ چون ہر کی ضد آمان نہ، امی امرا یہ. ۴۱ حئیقتن،

شمرأ گم، هر گس آن واسی کی شُمان مسیحِ شین ایسید حتی ایتا پیاله آب شمرأ قَدِه، بی شک بی پاداش نخواه ماندن.

وسوسه گُنا

«^{۲۲} هر کی باعث ببه ایتا جه آ کوجدانه ئان، کی مره ایمان دَرید بگفید، اون ره بخر آن بو کی ایتا پیله آسیاب سنگی اون گردن دور دَوَدید و اون دریا درون تَوَدید! ^{۲۳} آگه تی دَس، تره به گُنا فاکشه، اون بؤرسین. تره بخر اونہ کی ایتا دَس امرأ، ابدی زندگی درون بیشی تا اونکی دو تا دَس مرا جهندم درون دکفی. اُ آتش درون کی هرگس دُکشانه نیبه. ^{۲۴} اُ جائی کی اون آتش خاموشی ناره. ^{۲۵} آگه تی لنگ تره به گُنا فاکشه، اون بؤرسین. تره بخر اونہ کی ایتا لنگ امرأ ابدی زندگی درون بیشی، تا اونکی دو تا لنگ مرا جهندم درون اِگاده بیبی. ^{۲۶} اُ جائی کی اون آتش دُکشانه نیبه. ^{۲۷} آگه تی چوم تره به گُنا فاکشه، اون بیرون باور، تره بخر آنہ کی ایتا چوم مرا خُدا پادشائی دُرون بیشی، تا اونکی دو تا چوم مرا جهندم درون اِگاده بیبی، ^{۲۸} اُ جائی کی

”اوشان کلم نیمیره

و آتش دُکشانه نیبه.“

«^{۲۹} چونکی همه آتش مرا شور خوائید بوستن. ^{۳۰} نمک حُبه، ولی آگه خو مزه یی جه دَس بده، چُطو به دُواره اون شور کُودن؟ شُمانم شیمه درون نمک بدرید و همدیگر مرا صلح و صفا درون زندگی بکونید.»

۱۰

تعلیم ازدواج و طلاق باره

۱ عیسی کفرناحوم شارَ ترکا کود و اُ طرف اُردن روخانِ یهودیه منطقه بُشو. ایوار ده خلق اون ورجا جما بوستید، و اون بنا به خو عادت، اوشان تعلیم دئی. ^۲ افریسی فرقه عالمان عیسی ورجا باموئید و اون امتحان کودن ره واورسه ئید: «شرعا دُرسته کی مرد خو زنَ طلاق بده؟» ^۳ عیسی اوشان جواب بده: «موسی پیغمبر چی حکمی شمرأ فدِه؟» ^۴ اوشان بگفتید: «موسی اجازه بده کی مردای ایتا طلاقنامه بینویسه و خو زنَ ولا کونه.» ^۵ عیسی اوشان بگفت: «موسی شیمه سنگدیلی واسی اُ حُکم شمرأ بینویشت. ^۶ ولی جه دُنیا بنا خلق بوستن، ”خُدا اوشان مرد و زن بساخته.“ ^۷ و ”هنه واسی، مرد خو پئر و مار جا

سیوا به، و خوزن مرا جُفَتَ به ^۸ و اُو دو نفر، ایتا تَن خوائید بوستن “ اَن واسی، بازین پس دِه دوتا نیئید بلکی ایتا تَن ایسید. ^۹ پس، اونچی کی خُدا جُفَتَ کونه، آدمی نبایسی سیوا بکونه.»

^{۱۰} وقتی کی عیسی و اون شاگردان خانه دُرون ایسابید، ایوارده شاگردان آ جریان واسی عیسی جا سؤال واورسه اید. ^{۱۱} عیسی بگفت: «هر کی خوزن طلاق دِه و ایتا دیگر زن بیگیره، در حقّ خوزن زینا بُکوده دره. ^{۱۲} و آگه ایتا زنای خو مرداک جا سیوا ببه و اینفر دیگر زن ببه، زینا بُکوده دره.»

عیسی و زاکان

^{۱۳} مردوم، زاکان عیسی ورجا آوردید تا اوشان سر دَس بنه اوشان برکت بده. ولی شاگردان مردوم تشر بزئید. ^{۱۴} اما، عیسی وقتی اَن بیده، بَرزخا بوست و خو شاگردان بگفت: «وائلید کوچ زاکان می ورجا بائید اوشان جُلوی نیگیرید، چونکی خُدا پادشائی آجور گسان شینه. ^{۱۵} حئیقتن، شمرأ گم، هرکی خُدا پادشائی ایتا زاک مانستن قُبیل نُکونه، اون بدرون نخوائه شئون.» ^{۱۶} هو موقع زاکان کشه گیفت و اوشان سر دَس بنه و اشان برکت بده.

مال دار جوان

^{۱۷} وقتی عیسی را دکفت، ایتا مردای بُدو بُدو بامو، عیسی جُلُو زانو بزه و واورسه: «خُرم اوستاد، چی بُکونم تا ابدی زیندگی وارث بتم؟» ^{۱۸} عیسی جواب بده: «چره مره خُرم دوخوانی؟ هیگس خُرم نیه جغیر خُدا. ^{۱۹} حُکمان دانی قتل نُکون، زینا نُکون، دوزی نُکون، دوروغ گوائی ندن، دغل بازی نُکون، تی پئر و مار احترام بدر.» ^{۲۰} اُو مردای عیسی جواب بده: «اوستاد، تمان آ کاران اُ زمات کی تر جوان بوم تا آلان بجا باوردم.» ^{۲۱} عیسی محبت امرا اون فندرست و بگفت: «تو ایچی کم دَری؛ بوشو هرچی دَری بُفروش و اون پول ناداران فدن کی آسمان درون گنج خوائی دشتن. بازون بیا و مره دُمبال بُکون.» ^{۲۲} اُو مردای جه آ گب نا امید بوست و غُرصه دار جه اویا بُشو، چونکی خیلی مال و منال دشتی.

^{۲۳} عیسی دورور فندرست و خو شاگردان بگفت: «خُدا پادشائی بدرون شئون مالداران ره چنقدِ سخته!» ^{۲۴} شاگردان جه اون گبان ماتا بوستید. ولی عیسی ایوار دِه اوشان بگفت: «آی زاکان، خُدا پادشائی بدرون شئون چنقدِ سخته! ^{۲۵} شتر ردّا بوستن سوزن سولاغ جا سألتره تا مالدار آدم بدرون شئون، خُدا پادشائی درون.» ^{۲۶} شاگردان خیلی ماتا بوسته بید و عیسی بگفتید: «پس کی

تانه نیجات پیدا بکونه؟» ۲۷ عیسیٰ آشان چوم بُدوخت و بگفت: «آن آدمی ره محاله، ولی خُدا ره آطو نیه؛ چونکی خُدا ره همه چی ممکنه.» ۲۸ پطرس بنا به گب زئن بُکود و بگفت: «بیدین، آمان همه چی ولا کودیم و تی دُمبال باموئیم.» ۲۹ عیسیٰ بگفت: «حقیقتن، شمرأ گم، هیگس نیه کی خانه یا براران یا خاخوران یا مار یا پئر یا زاکان و یا خو زمینان می خاطر می و انجیل خاطر می ولا کوده ببه، ۳۰ و هه دنیا دُرون صد برابر ویشتر خانه ئان و براران و خاخوران و ماران و زاکان و زمینان اذیت و آزار مرا بدس ناوَره، و اُ دنیا درونم زیندگی ابدی اون قسمت نبه. ۳۱ ولی خیلین کی اوّل درید آخر بیدی، و اوشانی کی آخر ایسائید اوّل بیدی!»

عیسیٰ پیشگوی سیوم بار خو مَرَدن و زنده بوستن ره

۳۲ عیسیٰ و اون شاگردان اورشلیم شار راه دُرون ایسابید و عیسیٰ جُلوتر جه اوشان شئون دوبو. شاگردان مات بید و کسان کی اوشان دُمبال شئون دیبید، بترسه بید. عیسیٰ ایوارده اُ دوازده شاگرد ایتا گوشه ببرد و اون چی کی بایسی اون سر بایه، اوشان ره بگفت. ۳۳ عیسیٰ بگفت: «فندرید، اورشلیم سو شئون دریم. انسان پسر کاهنان سَران و تورات آموگاران دس تسلیم خوائید کودن. اوشان اون مَرَدن ره محکوم کونیدی و غیر یهودیان دس خوائید واسپاردن ۳۴ آشان اون رَحشن گیریدی، اون سر فیلی فکونید و شلاق زینیدی و اون خوائید کوشتن و سه روج بازیان اون، زنده خوائه بوستن.»

یعقوب و یوحنا خواسته

۳۵ زیدی پسران یعقوب و یوحنا، عیسیٰ ورجا باموئید و بگفتید: «اوستاد، خواهش کونیم اونچی کی تی جا خوائیم، امره انجام بدی!» ۳۶ عیسیٰ آشان بگفت: «چی خوائیدی شمرأ بکونم؟» ۳۷ اوشان بگفتید: «اجازه بدن کی تی جلال درون اینفر جه آمان تی راس دس و اویتا تی چپ دس ور بینیشینه.» ۳۸ عیسیٰ اوشان بگفت: «شُمان نانیدی چی خوائیدی! شُمان تانیدی اُ جام جا کی من بایسی بُنوشم، بُنوشید؟ و غسل تعمیدی کی من گیرم، بیگیرید؟» ۳۹ اوشان بگفتید: «بله، تانیمی.» عیسیٰ بگفت: «اُ جام جا کی من نوشم، نوشیدی، و تعمیدی کی من گیرم، گیریدی. ۴۰ ولی می راست دس و چپ دس ور نیشن، می ایختیار نیه تا اون اینفر قدم. اُ جایگا اوشان شینه کی آشان ره حاضر بُبوسته.»

۴۱ وقتی اُدّه تا شاگرد اَنَ بیشتاوستید، یعقوب و یوحنا سر غیظ بُکودید۔
 ۴۲ عیسی اَشانَ دوخواد و بگفت: «سُمان دانیدی اوشانی کی دیگر مردومانِ
 حاکمان دوخواده بیدی اشانِ سر آقایی کونید و اوشانِ پیلہ تران اشانَ دستور
 دئیدی۔ ۴۳ ولی شیمہ میان اَطو نہہ۔ ہر کی خوائہ شیمہ میان پیلہ بہہ، بایسی
 شیمہ خیدمتکار بہہ۔ ۴۴ و ہر کی خوائہ شیمہ میان اول بہہ، بایسی ہمہ کس
 نوکر بہہ۔ ۴۵ چونکی حتی انسان پسرَم نامو تا اَوَنَ خیدمت بُکونید، بلکی بامو تا
 خیدمت بُکونہ و خو جان مرا خیلان رھائی بھائی فیدہ۔»

عیسی کورِ بارتیمائوسِ شفا دئہ

۴۶ ہو موقع اوشان اَریحا شار درون باموئید۔ وقتی عیسی خو شاگردان و اُ
 خلقِ مرا اَریحائی تَرک کودن دبو، ایتا کورِ گدا بارتیمائوس نام، اونِ راہ سر
 نیشته بو۔ بارتیمائوس، تیمائوسِ پسر، بو۔ ۴۷ بارتیمائوس وقتی بیشتاوست کی
 عیسی ناصرہ، داد بزہ: «اُی عیسی، داوود پادشا پسر، مرہ رحم بُکون!»
 ۴۸ خیلان اَوَنَ تشر بزہ ئید و بگفتید کی تام بزہ، ولی اون ویشتر داد زئی: «اُی
 داوود پادشا پسر، مرہ رحم بُکون!» ۴۹ عیسی بئسا و بگفت: «اَوَنَ دوخوانید۔»
 پَس اُ کور مرداکِ دوخوادید و اون بگفتید: «تی دیل قرص بہہ! ویریز کی عیسی
 ترہ دوخوانہ۔» ۵۰ بارتیمائوس، فیلفور خو قبای ایتا کنار تَوَدَہ، واز بُکود و
 عیسی ورجا بامو۔ ۵۱ عیسی اون جا واورسہ: «چی خوائی ترہ بُکونم؟» اُ کور
 مردای جواب بدہ: «اوستاد، خوائم می چومان بیدینہ۔» ۵۲ عیسی اَوَنَ بگفت:
 «بوشو کی تی ایمان ترہ شفا بدہ۔» اُ مرداک، ہو دَم ایواردہ وینا بُبوست و
 عیسی دُمال رادکفت۔

عیسی شاہِ مانستن اورشلیم درون شہ

۱ وقتی بیتِ فاجی و بیتِ عَنیا آبادی کی اورشلیم شار نزدیکی، و زیتون کوه
 میان نئہ بو، فارسہ ئید عیسی دوتا جہ خو شاگردانِ اوسہ کود ۲ و عیسی
 اوشانَ بگفت: «اُ آبادی کی شیمہ راہ سر نئہ، بیشید۔ ہطو کی بدرون بُشوئید،
 ایتا خَر گزہ دَوستہ خوائید یافتن کی تا ہسّا ہیگس اون سر سَوارِ نُبوست۔ اَوَنَ
 وازا کونید و باورید۔ ۳ آگہ اینفر شیمہ جا واورسہ: ”چرہ اَطو کودن دریدی؟“
 بیگید: ”خُداوند اَوَنَ احتیاجِ دَرہ و درجا اَوَنَ آیا شیمہ رہ وگردانہ!“ ۴ اُ دوتا

شاگرد بُشوئید و ایتا کوچہ درون ایتا خر گڑہ ی پیدا کودید کی ایتا دروازہ جُلُو دَوسَته بُبوستہ بو، و اونَ وازا کودید. ۵ بعضیان کی اویا ایسابید اوشان جا واورسہ ئید: «چرہ خر گڑہ ی واز کودن درید؟» ۶ ا دو تا شاگرد ہوطو کی عیسی اشان بگفتہ بو، بگفتید؛ پس اوشانی کی اویا ایسابید و ہشتید کی آدوفر بیشید. ۷ شاگردان خر گڑہ ی عیسی ورجا باوردید، خوشان قبائان اون سر بنہ ئید، و عیسی سوار بوسٹ. ۸ خیلی جہ مردوم خوشان قبائان راہ سر واشادید و بعضیائَم وَرگ دار خالائَن کی ہو دورور زمینان جا واوہ بید، راہ درون واشادیدی. ۹ اوشانی کی جُلوتر جہ عیسی شئون دیبید و اوشان کی عیسی پوشت سر آمون دیبید، داد زئیدی و گفتیدی:

«نیجات بدن!»

«مُوارکہ اونکی خُداوند نام مرا آیہ!»

« ۱۰ مُوارکہ آمی پتر داوود پادشائی، کی آمون درہ!»

«نیجات بدن، بَجوری آسمان درون!»

۱۱ عیسی اورشلیم شار بامو و معبد درون بُشو. اویا، خو دورور ہمہ چَی فندرست، ولی چونکی دیر وقت بو ا دوازده شاگرد آمارا بیت عَنیا آبادی سو بُشو.

عیسی انجیل دار نفرین کونہ

۱۲ فردای، وقتی کی بیت عَنیا آبادی جا شئون دبو عیسی ویشتا بُبوست. ۱۳ دورادور انجیل داری بیدہ کی وُلگ دَشتی؛ پیش بُشو تا بیدینہ اون انجیل واجہ یا نہ. وقتی انجیل دار نزدیک بوسٹہ بیدہ کی جعیر وُلگ ہیچی اون وَاُنچہ، چونکی ہنو انجیل فصل نُبو. ۱۴ پس عیسی ا انجیل دار بگفت: «دہ ہرگس ہیگس تی جا میوہ نُخورہ!» عیسی شاگردان آن بیشتاوستید.

عیسی معبد تمیز کونہ

۱۵ اوشان اورشلیم شار فارسہ ئید، عیسی معبد درون بُشو و اوشانی کی اویا خرید و فروش کودن دیبید، بیرون تَوَدہ. عیسی صرّافان تختان و کوترفروشان بساط فُگوردانہ، ۱۶ و ہیگس و نئلاشتہ خو اسباب بردن رہ جہ معبد صحن میان ردّا بہ. ۱۷ بازون اوشان تعلیم بدہ و بگفت: «مگہ مُقدس کیتابان درون بینویشتہ بُبوستہ کی،

”می خانہ تمان مردومان رہ عبادت خانہ خواہ بوستن“؟

ولی سُمانِ اَوَنَ 'دوزدانِ لانه' بساخته ئید.

۱۸ کاهنانِ سران و توراتِ آموجگارانِ وقتی اَنَ بیشتاوستید، عیسی کوشتن ره ایتا راه دُمبال بید، چونکی اون جا ترسه ئید، چره کی تمانِ خلقِ اَوَنِ تعلیمِ دَنَنِ جا حیران بید. ۱۹ وقتی آفتاو بجیر بامو، عیسی و اون شاگردانِ شار جا بیرون بُشوئید.

۲۰ صوبِ دَمانِ راهِ دُرون، اُ آنجیلِ دارِ بیده ئید کی بِنَه جا خُشکا بوسته بو. ۲۱ پَطْرُسُ اُ جریانِ بخاطرِ باورد و عیسی بگفت: «اوستاد، فندرا! اُ آنجیلِ داری کی یفرین بُکودی، خُشکا بوسته.» ۲۲ عیسی جوابِ بَدَه: «خُدایِ ایمانِ بَدَرید. ۲۳ حئیقتن، شمرأ گم، اگر ایگس اُ کوهِ بگه بکنده بُو و دریا دُرون دگف،» و خو دیلِ دُرون شک نُکونه بَلکی ایمانِ بَدَره کی اونچی کی گه، به، اون ره انجام به. ۲۴ پَس شمرأ گم، هر اونچی کی دُعا درون بخوائید، ایمانِ بَدَرید کی اَوَنَ فیگیتیدی، و اون شیمه شین به.

۲۵ « پَس هر وقت دُعا کونیدی، اگه اینفر جا ایچی بدیلِ دَرید، اَوَنَ بَبخشد تا شیمه پَرم کی آسمانِ دُرون ایسا، شیمه تخصیراتِ بَبخشه. ۲۶ ولی اگه سُمانِ نَبخشید، شیمه پَرم کی آسمانِ درون ایسا، شیمه تخصیراتِ نَبخشه.»

عیسی حق و اختیار

۲۷ اوشان ایوار دِه اورشلیم شار باموئید. هو موقع کی عیسی معبدِ درونِ قدم زَنَنِ دُبو، کاهنانِ سران و توراتِ آموجگاران و ریش سیفیدانِ اَوَنِ ورجا باموئید، ۲۸ اوشان عیسی جا واورسه ئید: «به چی حقی اُ کارانِ کونی؟ کی تره اُ قدرت و اختیارِ قَدَه کی اُ کارانِ بُکونی؟» ۲۹ عیسی اوشان بگفت: «مَنَم شیمه جا ایچی واورسم. می جوابِ بدئید تا مَنَم شمرأ بگم چی قدرت و اختیاری مرا اُ کارانِ کونم. ۳۰ یحیی غسل تعمید خُدا جا بو یا آدمی جا؟ می جوابِ فدید.» ۳۱ اوشان همدیگر مرا صلامشورت بُکودید و بگفتید: «اگه بیگیم "خُدا جا بو"، گه، "پَس چره اَوَنَ ایمانِ ناوردید؟" ۳۲ اگه بیگیم "آدمی جا بو"...» اوشان مردوم جا ترسه ئیدی، چونکی اوشان همه تان واور دشتیدی کی یحیی واقعن ایتا پیغمبر. ۳۳ پَس اوشان عیسی جوابِ بَدَه ئید: «نانیمی.» عیسی بگفت: «مَنَم شمرأ نگم کی چی قدرت و اختیاری مرا اُ کارانِ کونم.»

شرور باغبانان نقل

۱ بازون عیسی بنا بُکود اوشان مرا نقل آما گب زئن و بگفت: «ایتا مردای انگوریباغی آماده کود و اون دور حصار فاکشه و چاچه ئی اون میان بکند و ایتا بُج دیدباننیم اویا بساخت. بازین انگوریباغ چن تا باغبان مناسبه فده و خودش، ایتا دیگه مملکت سفر بُکود. ۲ انگور چین زما، نوکری باغبانان ورا اوسه کود تا خو محصول سَم اوشان جا فیگیره. ۳ ولی اوشان نوکر بیگیتید، بزه ئید و دَس خالی واگردانه ئید. ۴ بازون صاب باغ، ایتا دیگه نوکر اوشان ورجا اوسه کود، ولی باغبانان اون سر بشکنه ئید و اون بی حرمتی بُکودید. ۵ صاب باغ ایوارده ایتا ده نوکر اوسه کود، ولی اونم بُکوشتید. و خیلان دیگر آما تم هطو بُکودید؛ بعضیان بزئید و بعضیانم بُکوشتید. ۶ صاب باغ فقط اینفر ده دشتی کی اوسه کونه و اونم، انه عزیز پسر بو. پس سرآخر اون باغبانان ورجا روانه کود و خو مرا بگفت: ”می پسر حرمت دریدی.“ ۷ ولی باغبانان همدیگر بگفتید: ”آن وارته بائید اون بُکوشیم تا ارث آمی شین به.“ ۸ پس اون بیگیتید، بُکوشتید و انگوریباغ جا بیرون بگادید. ۹ هسا! صاحب باغ اوشان مرا چی خواهه کودن؟ اون آیه و ا باغبانان سر به نیست کونه و انگوریباغ دیگران دَس واسپاره. ۱۰ مگه زبور کتاب درون نخوانده ئید کی:

”سنگی کی بتایان ردّا کودید

مهمترین سنگ بُبوست.

۱۱ آن خداوند کاره

و آمی نظر درون عجایب غرابیه“؟»

۱۲ اوشان بخواستید کی عیسی گرفتار کونید، چون بفهمستید کی آنقل اوشان واسی بگفته، ولی خلق جا ترس دشتید؛ پس عیسی ی ولا کودید و بُشوئید.

امپراطور خراج فدن

۱۳ بازون بعضی جه فریسی فرقه عالمان و هیرودیس دُمباله روئان عیسی ورجا اوسه کودید تا اون خودش گبان مرا گرفتار کونید. ۱۴ اوشان باموئید و عیسی بگفتید: «اوستاد، دانیم کی تو ایتا صاب و صادق مردایی و تره مهم نیئه مردوم چی گیدی، چونکی گول ظاهر نخوری، بلکه خدا رایی، راستی مرا تعلیم دئی. امپراطور روم خراج فدن شرعا دُرسته یا نه؟ ۱۵ بایسی اون خراج فدم یا نه؟» ولی عیسی کی اوشان ریاکاری دانستی، اوشان بگفت: «چره مره امتحان

کودن دریدی؟ ایتا یہ دیناری سگہ مره باورید تا اون بیدینم.»^{۱۶} اوشان ایتا سگہ باوردید. عیسی اشان جا واورسه: «نام و نیشان اون رو کی شینه؟» اوشان جواب بدہ ئید: «امپراطور شین.»^{۱۷} عیسی اوشان بگفت: «پس امپراطور مال امپراطور قدید و خُدا مال خُدا.» اوشان عیسی گبان جا حیران بمانستید.

سؤال مردئان زندہ بوستن جا

^{۱۸} بازون صدوقی فرقه عالمان کی گفتیدی مرده ئان زندہ نیبیدی عیسی ورجا باموئید و اون جا ایتا سؤال بُکودید و بگفتید: ^{۱۹} «اوستاد، موسی پیغمبر آمره بینویشت کی آگہ ایتا مرداکِ برار بیمیره و اون زناى زای ندره، اُ مردای بایسی خو ویوه برار زَن به زنی بیگیره تا نَسلی خُو برار ره بنه. ^{۲۰} هفت تا برار بید. اولی برار ایتا زن بیگفت، و بی زای بمرَد. ^{۲۱} دومی برار اُ ویوه زناک به زنی بیگفت، ولی اونم بی زای بمرَد. سیومی برارم هَطو بُبوست. ^{۲۲} اَطوئی، هیتا جه اُ هفت تا برار هی زاکي جه خوشان بجا ننه ئید. سرآخر، اُ زناکم بمرَد. ^{۲۳} هَسا، اُ روج کی مرده ئان زندہ بیدی، وقتی کی اشان زندہ بیبید، اون کویتا زن خوائه بوستن، چونکی هر هفت تا برار اون به زنی بیگفته بید؟»

^{۲۴} عیسی اشان بگفت: «مگہ شیمه هه گب نیشان نده کی سُمان چنقد گمرائید، چونکی نه مُقدس بینوشته ئان شمراً حالی به و نه هیچی خُدا قدرت جا دَنیدی؟ ^{۲۵} چون وقتی کی مرده ئان زندہ بیدی، نه زن بریدی و نه مردا بید، بلکی آسمان فیریشته ئان مانستن خوائید بوستن. ^{۲۶} ولی مُردئان زندہ بوستن باره، مگہ موسی کتاب درون نخواندید کی گمرا جریان درون، خُدا چَطو اون بگفت: "مَن ایسم ابراهیم خُدا و اسحاق خُدا و یعقوب خُدا"؟ ^{۲۷} خُدا، مُرده ئان خُدا نیه، بلکی زندہ ئان خُدايه. سُمان تمانن گمرائید!»

پيله ترين حکم

^{۲۸} ایتا جه تورات آموگاران نزدیک بامو و اوشان گب بیشتاوست. وقتی بیده کی عیسی چنقد حُب اوشان جواب بدہ، اون جا واورسه: «کویتا حُکم، جه همه مهمتره؟» ^{۲۹} عیسی اون بگفت: «مهمترین حُکم آنه: "گوش بدن، ای اسرائیل، امی خُداوند خُدا، ایتا خُداونده. ^{۳۰} تی خُداوند خُدا، تمان دیل و تمان جان و تمان فیکر و تمان تی قوّت مرا دوست بَدَر. ^{۳۱} دوّمین حُکم آنه: " تی همساده ی خودت مانستن دوست بَدَر. ^{۳۲} پيله تر جه آ دو تا حُکم ننه. ^{۳۳} اُ تورات آموگار عیسی بگفت: «درست بگفتی، اوستاد! حقیقتن کی خُدا ایتایه

و جغیر اون خُدائی نَسا،^{۳۳} و خدایِ تمان دیل و تمان عقل و تمان تی قوّت امرّا دوست دَشتن و تی هَمساده ی هطو خودت مانستن دوست دَشتن، جه همه پیشکشان و تمانسوج قربانیان مهمتره.»^{۳۴} وقتی عیسی بیده کی اُ تورات آموجگار چنقد عاقیلانه جواب بده، اون بگفت: «تو خُدا پادشائی جا دور نیئی.» بعد اون ده هیگس نیارستِ عیسی جا ایچی واورسه.

مسیح موعود کی پسر ایسه؟

^{۳۵} وقت کی عیسی معبد صحن دُرون تعلیم دئی، واورسه: «چُطویه کی تورات آموجگاران گیدی مسیح موعود داوود پادشا پسره؟^{۳۶} داوود، خودش روح القدس هدایت مرا بگفته:

”خداوند می خُداوند بگفت:

«می راست دَس وَر بینیش

تا هو موقع کی تی دُشمندانِ تی لنگ جیر تَوَدَم.»

^{۳۷} داوود پادشا خودش، اون خُداوند دوخوانه، پس چُطو اون تانه داوود پسر ببه؟ اُ خلقی کی اویا ایساید، ذوق مرا عیسی گبان گوش کودن دیدید.

تورات آموجگاران جا دوری بُکونید

^{۳۸} عیسی خو تعلیم دئن موقع بگفت: «تورات آموجگاران جا دوری بُکونید، اوشان دوست دَریدی، بُلند قبا مرا راه بیشید و کوچه و بازار مردوم اوشان سلام بیگید،^{۳۹} و عبادتگنان درون بختین جای بَدَرد و مجالس میان بُجور جیگا بینشینید.^{۴۰} اوشان جه اُ طرف ویوه زناکانِ خانه ی چاپیدی و جه اُ طرف خوشان دُعایِ ظاهرنمایی واسی، درازه دئییدی. اشانِ مُکافات خیلی سخت تر خوائه بوستن.»

نادار ویوه زنا ی پیشکش

^{۴۱} عیسی معبد بیت المال صوندوقِ روبرو بینیشت و مردومی فندرست کی صوندوقِ درون پول تَوَدَن دیدید. خیلی جه پولداران زیاد زیاد پول فدئییدی.^{۴۲} بازون ایتا نادار ویوه زنا ی بامو و صوندوقِ درون دو قِران پول تَوَدَه.^{۴۳} عیسی خو شاگردانِ دوخواد و اشان بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، ا نادار ویوه زنا ی جه همه اوشان کی صوندوقِ درون پول تَوَدَه بید ویشتر قَدَه.^{۴۴} چونکی اوشان همه جه زیادِ خوشان دارائی قَدئید، ولی ا زنا ی، خو ناداری میان هر اونچی کی

عیسیٰ معبدِ فگوردستنِ پیشگویِ کونہ

۱) وقتی کی عیسیٰ معبد جا بیرون آمون دُبو، ایتا جہ اون شاگردان اونَ بگفت: «اوستاد، بیدین! چی قشنگ سنگانی و چی قشنگ بنائانی!» ۲ عیسیٰ اونَ بگفت: «تمان آپیلہ بنائانِ دینی؟ بدان کی دہ آیا سنگ سنگ سر نمانہ، بلکی ہمہ فگوردہ۔»

۳) وقتی عیسیٰ معبد روبرو زیتون کوه سر نیشته بو، پطرس، یعقوب، یوحنا و آندریاس خلوتی درون اون جا واورسہ ئید: ۴ «آمرہ بگو آیتفاقات کی دکفہ و اوشانِ نزدیک بوستن نیشانہ اُزماقی کی بہ انجام فارسہ چیسہ؟» ۵ عیسیٰ آشانَ بگفت: «واخُب بیبید تا کسی شماراً گُمر اُنکونہ۔ ۶ چونکی خیلان می نام آمرآ آئیدی، خوائید گفتن ”من ہونم“ و خیلان گُمر کونیدی۔ ۷ وقتی جنگ بارہ ایشتاویدی و جنگ خبران شیمہ گوش فارسہ، ہراس ندرید، چونکی بایسی آجور ایتفاقی دکفہ، ولی ہنو، آخر زماق فانرسہ۔ ۸ ملتی ضد ایتا دیگر ملت و مملکتی ضد ایتا دیگر مملکت خوائید ویریشن۔ خیلی جائان زمین لرزہ خوائہ آمون و قطعی آہ۔ ولی آشان ہمہ شروع زایمان درد مانہ کی زماق، جہ آ درد تا آ درد، کمتر و کمتر بہ۔»

۹) ولی شُمان شیمہ ہوائی بدرید، چونکی شماراً حاکم دس واسپارید و عبادتگا دُرون خوائید زین و می خاطرہ فرمانداران و پادشائانِ جُلو خوائید ایسان تا اوشانِ رہ گوائی بدید۔ ۱۰ بایسی اول انجیل، تمان ملتان رہ اعلام بہہ۔ ۱۱ پس ہر وقت شماراً گرفتار کونید و محکمہ درون بیرید، جُلو تر نگران نیبید کی چی بیگید، بلکی ہر چی اُزماق شماراً فدہ بُبوست اونَ بیگید؛ چونکی شُمان نیبید کی گب زنید بلکی روح القدسہ۔ ۱۲ ہرار، ہرار، و پتر، زاک مرگ دس فدہ۔ زاکان، ضد خوشان پتر و مار ویریزید و اوشانَ بہ کوشتن دئید۔ ۱۳ ہمہ می نام خاطرہ شیمہ جا خفت خوائید دشتن؛ ولی ہر کی تا بہ آخر دوام باورہ، نیجات خوائہ گیفتن۔

۱۴) ولی وقتی اُ ویرانگر چندش آور اویا کی نبایسی، بیدینید کی برپا بُبوستہ اونکی خوانہ مُلتفت بہہ۔ بازون اوشان کی یہودیہ ولایت درون ایسائید، کوٹان سمت جیویزید؛ ۱۵ و ہر کی خانہ بام سر ہئسہ، بجیر نایہ تا ایچی اوسانہ و خانہ

ی بدرون نیشہ؛^{۱۶} و ہر کی زمین سر بئسہ، خو قبا اوسادَن رہ بخانہ وانگرده۔
 ۱۷ وای بر شکمدار زناکان و مارانی کی خوشان زاکان اُروجان درون شیر دئیدی!
 ۱۸ دُعا بُکونید کی آ اتفاقات زمستان درون دَنکفہ۔^{۱۹} چونکی اُروجان درون
 چنان مصیبتی ایفاق دکفہ کی جہ دُنیا بنا کی خدا خلق بُکود تا ہسا اون
 مانستن ایفاق دنکفہ و ہرگسم ایفاق دنکفہ۔^{۲۰} اگر خُداوند اُروجان کوتاہ
 نُکودہ بی، ہی آدمی جان سالم بَدَر نبردی۔ ولی انتخاب بُبوستہ ٹان واسی، کی
 خودِش اوشان انتخاب بُکودہ، اُروجان کوتاہ بُکودہ درہ۔^{۲۱} اُزماَت درون،
 اگر اینفر شمرأ بگہ ”بیدین، مسیح موعود آیا ایسا“، یا ”بیدین، اون، اویا
 ایسا!“ واور نُکونید۔^{۲۲} چونکی دوروغ مسیح ٹان و دوروغ پیغمبران ویریزید،
 پیلہ مُعجزہ ٹان و نیشانہ ٹان آشکار کونید تا آگہ بہہ، حتی انتخاب بُبوستہ ٹان
 گمرا بُکونید۔^{۲۳} پَس شیمہ حواس بمانہ، چونکی بیشتر، تمانِ اَشان شمرأ
 بگفتم۔

«^{۲۴} ولی اُروجان درون، بعد اُپیلہ مصیبت،
 ”آفتاوتارک بہ

و ماہ روشنائی دہ نخواستہ فتاوستن؛
 ۲۵ ستارہ ٹان آسمانِ جا بجیر خوائید کفتن،
 و آسمانانِ قُوتان بِلرزه دکفہ۔“

۲۶ بازین مردوم انسان پسر خوائید دئن کی پیلہ قدرت و جلال مرا اَبَرٹان سر آہ۔
 ۲۷ اون فیریشہ ٹان روانہ کونہ و خو انتخاب بُبوستہ ٹان دُنیا چار گوشہ جا،
 جہ اُطرف زمین تا اُطرف آسمان، جم کونہ۔

«^{۲۸} اُدرس انجیل دارِ جا، باموجید: ہطوکی اونِ خالٹان زپہ بز نہ و ولگ
 باورہ، فہمیدی کی تابستان نزدیکہ۔^{۲۹} ہطوٹم، ہر موقع بیدینید کی آ ایفاقان
 دکفہ، فہمیدی کی انسان پسر اُمون نزدیکہ، بلکی در سر ایسا۔^{۳۰} حئیقتن، شمرأ
 گم تا تمانِ آ ایفاقان دنکفہ، اُٹسل از بین نیشہ۔^{۳۱} آسمان و زمین از بین خوائہ
 شئون، ولی می گبان ہرگس از بین نیشہ۔

ہیگس اُروج و وقتِ جا خبر نارہ

«^{۳۲} اما ہیگس اُروج و اُ وقتِ جا خبر نارہ جغیر آسمانی پٹر؛ حتی آسمانِ
 فیریشہ ٹان و پسر اُونِ جا خبر نارہ۔^{۳۳} پَس بیدار بیبید و شیمہ حواس بمانہ،
 چونکی نائید اُ وقتِ کی فارسہ۔^{۳۴} اُزماَت، ایٹا مرداک مانستن کی خوائہ سفر

بشہ۔ اون وقتی خو خانہ جا شئون درہ، خانہ اختیاریٰ خو نوکران دَس واسپارہ، و ہر تا ی ایتا وظیفہ فدہ، و دربانم دستور دئہ کی بیدار بئسا۔^{۳۵} پس شُمانم بیدار بئسید، چون نانیدی کی صابخانہ کی واگردہ، شب یا نصفہ شب، خوروس خوانِ موقع یا صوبہ دم۔^{۳۶} نہ کی اون ایوارکی بایہ و شمراً خواب دُرون بیدینہ۔^{۳۷} اونچی کی شمراًگم، ہمہ گس رہ گم: بیدار بئسید!»

۱۴

کوکلا عیسیٰ کوشتن رہ

۱ دو روج بہ پسخ عید و فطیر بمانستہ بو۔ کاهنان سران و تورات آموگاران ایتا راہ دُمبال بید تا حیلہ مرا هوطو کی هیکس نفہمہ، عیسیٰ گرفتار کونید و اون بکوشید،^۲ چونکی اوشان گفتیدی: «نہ آ عید روجان درون، نہ کی مردوم شورش بکونید.»

۳ وقتی عیسیٰ بیتعنیا آبادی، شعمون خورہ بیگیفته خانہ درون سفرہ سر نیشته بو، ایتا زناى ایتا مرمی ظرف روغنی عطرِ مرا جہ سُنبلِ خالص کی خیلی گرانقیمتم بو عیسیٰ ورجا بامو۔ اُ زناى ظرف بشکنہ و روغنی عطرِ عیسیٰ سر فکود۔^۴ بعضی جہ اوشانی کی اويا ایسابید برزخا بوستید، همدیگر بگفتید: «چرہ آ روغنی عطر بایستی اَطولا بہ؟^۵ تانستیم اون ویشتر جہ سیصد دینار بفروشیم و اون پول نادارانِ فدیم.» اوشان خیلی اُ زناکِ سرکوفت بزئید۔^۶ ولی عیسیٰ اُشان بگفت: «اون کار نوا دشتنید۔ چرہ اون ناراحت کونیدی؟ اون می واسی قشنگ کار بکودہ۔^۷ چونکی نادارانِ ہمیشک شیمہ مرا درید و ہر وقت بخوائید تانیدی اوشانِ فارسید، ولی من ہمیشک شیمہ ورجا نَسام۔^۸ ہرچی کی آزاناکِ دس جا بر آموی، انجام بدہ۔ اون آ کارِ مرا، می تن جُلوتر دفن بوستن رہ، آمادہ کودہ۔^۹ حئیقتن شمراًگم، تمان دُنیا میان، ہر جا کی ”انجیل“ اعلام بہ، آ زناکِ کارم اون یاد رہ واگویا خوائہ بوستن.»

یہودا عیسیٰ خیانت کونہ

۱۰ بازین یہودایِ اسخریوطی کی ایتا جہ دوازده شاگرد بو، کاهنانِ سرانِ ورجا بئشو تا عیسیٰ اوشان دَس فدہ۔^{۱۱} اوشان وقتی یہودا گبان بیشتاوستید، خوشحال بوستید و قول بدئید کی اون پول قدید۔ پس یہودا ایتا فرصتِ دُمبال بو تا عیسیٰ تسلیم کونہ۔

پسِخِ شامِ شاگردانِ مرا

۱۲ عیدِ فطیرِ اولتا روج کی پَسِخِ بَرّہ ی قُربانی کونیدی، عیسی شاگردانِ اونِ جا واورسہ ئید: «خوائی کویا بیشیم و ترہ تھیہ بیدینیم تا پَسِخِ شامِ بُخوری؟» ۱۳ عیسی دوتا جہ خو شاگردانِ اوسہ کود و اوشانِ بگفت: «شار بیشید؛ اویا مرداکی ایتا گولہ آبِ مرا دینیدی. اونِ دُمبالِ بکونید. ۱۴ ہر جائی کی بدرونِ بُو، اُ صابخانہ ی بیگید ”اوستادِ گہ، می میمانخانہ کویا ایسہ تا می شاگردانِ مرا پَسِخِ شامِ بُخورم؟“ ۱۵ اونِ ایتا پیلہ تَلار، قَرشِ بُوستہ و آمادہ شمرّا نیشانِ خوائہ دَن. اویا امرہ تھیہ بیدینید.» ۱۶ بازینِ شاگردانِ شارِ بُوئید، ہمہ چّی ہوطو کی عیسی اَشانِ بگفتہ بو، بیدہ ئید و پَسِخِ عیدِ شامِ فراہمِ بکودید.

۱۷ وقتی شبِ فارسہ، عیسی خو دوازده شاگردِ مرا اویا بُو. ۱۸ وقتی کی اوشانِ سُفرہ سر نیشتہ بید و غذا خوردن دیدید، عیسی بگفت: «حئیقتن، شمرّا گم کی ایتا جہ سُمان کی می مرا غذا خوردن درہ مرہ دُشمند دَسِ خوائہ فَدَن.» ۱۹ شاگردانِ پَگرِ بُوستید و ایتا ایتا، عیسی جا واورسہ ئید: «مَن کی اُ گس نیئم؟» ۲۰ عیسی اوشانِ بگفت: «اونِ ایتا جہ سُمان دوازده شاگردہ، ہونی کی خو نانِ می مرا ایتا پیالہ درونِ برہ. ۲۱ انسانِ پسرِ ہوطو کی اونِ بارہ خُدا کلامِ درونِ بینیویشتہ بُوستہ، خوائہ شُتون، ولی وای بہ حالِ اُ گس کی انسانِ پسرِ دُشمند دَسِ فدہ. اونِ رہ بخترِ آن بو کی ہرگس بزا بُوستہ بی.»

۲۲ وقتی ہنو خوردن دیدید، عیسی نانِ اوساد و شُکرِ بکود، پلکِ کود و شاگردانِ فَدہ و بگفت: «فیگیرید، آنہ می تن.» ۲۳ بازونِ جامِ اوساد و بعدِ آنکی شُکرِ بکود، اوشانِ فَدہ و ہمہ اونِ جا بُوخوردیدی. ۲۴ و عیسی اَشانِ بگفت: «آنہ می خون، خونِ عہد، کی خیلیانِ واسی فووستہ بہ. ۲۵ حئیقتن، شمرّا گم دہ انگورِ محصولِ جا نُوشم تا اُ روج کی اونِ خُدا پادشائیِ درون، تازہ بُووشم.» ۲۶ اوشانِ بعدِ آنکی ایتا آوازِ بخواندیدی، زیتونِ کو سمتِ را دکفتید.

عیسی پطرسِ حشا کوندنِ پیشگویِ کونہ

۲۷ عیسی شاگردانِ بگفت: «سُمانِ ہمتانِ می واسی تاشِ خوریدی، چونکی زکریایِ پیغمبرِ کتابِ درونِ بینیویشتہ بُوستہ،

”چوپانِ خوائم زَن“

و گوسفندانِ پخشِ بید.“

۲۸ ولی بعدِ اونکی زندہ بُوستَم، جُلوترِ جہ سُمانِ جلیلِ ولایتِ شم.» ۲۹ پطرسِ

عیسیٰ بگفت: «حتیٰ آگہ ہمہ تی واسی تاش بُخورید، من تاش نُخورم.»
 ۲۰ عیسیٰ پطرس بگفت: «حقیقتن، ترہ گم، ہہ ایمشب، پیش جہ اونکی
 خوروس دو وار بخوانہ، تو سہ وار مرہ حشا خوائی کودن!»^{۳۱} ولی پطرس خو
 حرف سر بسا و بگفت: «آگہ لازم ببہ تی مرا بیمیرم، ترہ حشا نخوائم کودن.»
 ہمہ شاگردانم ہنہ بگفتید.

عیسیٰ جتسیمانی باغ درون دُعا کونہ

۳۲ بازین اوشان ایٹا جا کی جتسیمانی نام دشتی بُشوئید. عیسیٰ او یا خو
 شاگردان بگفت: «آیا بینشینید، تا من دُعا بُکونم.»^{۳۳} و پطرس و یعقوب و
 یوحنا ی خو مرا ببرد و خیلی پریشان و دیل نگران بُبوست و آشان بگفت:
 ۳۴ «آنقد می جان غُرصہ ڈرہ کی مَرَدن درم. آیا بئسید و بیدار بمانید.»^{۳۵} بازین
 ایپیچہ عیسیٰ پیش بُشو، خاک سر بکفت و دُعا بُکود: کی اگر بہ ا ساعت اون
 جا ردا بہ.^{۳۶} و بگفت: «ای آبا، ای پتر، ہمہ چی ترہ ممکنہ. آ جام می جا دور
 کون، ولی نہ بہ می خواستہ بلکی بہ تی خواستہ.»^{۳۷} وقتی عیسیٰ واگردست،
 بیدہ اوشان ہمہ خوفتہ ئید. پس پطرس بگفت: «شمعون، خوفتہ ئی؟
 نتانستی ای ساعت بیدار بئی؟^{۳۸} بیدار بمانید و دُعا بُکونید تا امتحان درون
 دنکفید. روح حقیقتن خوانہ، ولی جسم نتانہ.»^{۳۹} پس عیسیٰ ایواردہ بُشو و ہو
 دُعا بُکود.^{۴۰} وقتی واگردست، بیدہ آشان ہنو خواب درونید، چونکی اوشان
 چومان خیلی سنگین بوستہ بو. اوشان نانستیدی عیسیٰ چی بیگید.^{۴۱} بازین
 عیسیٰ سیومین وار شاگردان ورجا بامو و آشان بگفت: «ہنو خواب درونید و
 استراحت کودن دریدی؟ دہ وسہ! ا ساعت فارسہ. ہسا انسان پسر گناکاران
 دس تسلیم بہ.^{۴۲} ویریزید، بیشیم. فندرید، اون کی مرہ تسلیم کونہ جہ راہ
 فارسہ.»

عیسیٰ گرفتار بوستن

۴۳ عیسیٰ ہطو گب زئن دبوو کی نا خبر یهودا، ایٹا جہ ا دوازده شاگرد، ایٹا
 دستہ مرا کی کولاگت و شمشیر دشتید امون دبید. اوشان، جہ کاهنان سران و
 تورات آموجگاران و ریش سیفیدان طرف باموئید.^{۴۴} اون کی عیسیٰ تسلیم
 کودن دبو، اوشانی کی اون مرا بیڈ علامت بدہ بو و بگفتہ بو: «اونیکی ماچی
 بدم، ہونہ؛ اون بیگیرید و مراقبت امرا اون بیرید.»^{۴۵} وقتی یهودا او یا فارسہ،
 درجا عیسیٰ نزدیک بو و بگفت: «اوستادا!» و اون ماچی بدہ.^{۴۶} ہو موقع ا

آدمان عیسی سر فُوستید و اونَ گرفتارَ کُودید. ^{۴۷} ولی ایتا جه اوشانی کی اویا ایسابو خو شمشیر فاکشه و پیلہ کاهن خیدمتکارِ بزہ و اون گوش واوہ. ^{۴۸} عیسی اوشانَ بگفت: «مگہ من رازنم کی کولاکت و شمشیر مرا می گیفتن رہ باموئید؟ ^{۴۹} من هر روج شیمہ جُلو معبد درون تعلیم دئیم و مرہ نیگیتیدی. اما مُقدس کتابان بینویشته بایسی به انجام فارسہ.» ^{۵۰} بازون تمان شاگردان اونَ وِلا کُودید و فرار بُکُودید.

^{۵۱} ایتا جوان کی فقط ایتا پارچہ خو دور واپختہ بو، عیسی دُمال رادکفت. اوشان اونم بیگیتید، ^{۵۲} ولی اونچی کی دُکودہ بو وِلا کُود و لُخت سُوخت فرار بُکُود.

عیسی محاکمہ یهود شورا ورجا

^{۵۳} عیسی پیلہ کاهن ورجا بتردید. اویا ہمہ کاهنان سران و ریش سیفیدان و تورات آموجگران جم بوسته بید. ^{۵۴} پطرسم دورادور عیسی دُمال شوئی تا پیلہ کاهن خانہ صارا درون فارسہ. پس هویا، آتش پهلو، مأموران مرا بینیشت تا خورہ گرم کونہ. ^{۵۵} کاهنان سران و تمان شورا آدمان، چندتا گوائی دُمال عیسی ضد بید تا اونَ بُکُوشید؛ ولی هیچی پیدا نُکُودید. ^{۵۶} با آنکی خیلیمان، دوروغ گوائی ضد عیسی بدہ بید، ولی اشان گوائی همدیگر آمارا جور در نمویی. ^{۵۷} بازین چن نفر ویریشتید و به دوروغ، عیسی ضد گوائی بدئید و بگفتید: ^{۵۸} «آمان خودمان بیشتاوستیم کی گفتی، ”آ معبد کی آدمان دس مرا بساختہ بُبوسته فگوردانم و سہ روج میان، ایتا دہ معبد چاکونم کی آدمان دس مرا بساختہ نُبوسته.“» ^{۵۹} ولی حتی اوشان گوائی جور در نمویی. ^{۶۰} بازون پیلہ کاهن ویریشت و همه کس جُلو عیسی جا واورسہ: «هی جوابی نیدی؟ آن چیه کی تی ضد گوائی دینیدی؟» ^{۶۱} ولی عیسی هوطو ساکت بئسا و جوابی ندہ. ایوار دہ پیلہ کاهن اون جا واورسہ: «تو مسیح موعود، خُداي متوراک پسری؟» ^{۶۲} عیسی اون بگفت: «ایسم، و انسان پسر خوائید دئن کی خُداي قادرِ راست دس ور نیشته و آسمان ابران مرا آیه.» ^{۶۳} بازون پیلہ کاهن خو یخہ ی چاک بدہ و بگفت: «دہ چی احتیاج به گوائہ؟ ^{۶۴} اون گُفر بیشتاوستید. شیمہ حُکم چیسہ؟» اوشان همتان عیسی محکوم بُکُودید کی اون حق مرگہ. ^{۶۵} بازون بعضیان بنا بُکُودید اون سر فیلی فکُودن؛ اوشان عیسی چومان دُوستید و هوطو کی اون زئن دیبید، گفتیدی: «جه غیب بُگو کی ترہ بزہ!» مأموران عیسی

بیگفتید و بزئید.

پطرس حشا کودن

⁶⁶ هو موقع کی پطرس ہنو چینہ جیر، صارا ڈرون ایسابو، ایتا جہ پیلہ کاهن کولفتان اویا بامو ⁶⁷ و پطرس بیدہ کی آتش پہلو خورہ گرم کودن درہ. ا کولفت اون فندرست و بگفت: «تونم عیسیٰ ناصرہ امرابی.» ⁶⁸ ولی پطرس حشا بکود و بگفت: «نانم و نفہم کی چی گی!» اَن بگفت و خانہ در سو بُشو. ہہ موقع خوروس بخواند. ⁶⁹ ایوارہ ا کولفت چوم، اون دکفت و اوشانی کی اویا ایسابید، بگفت: «ا مردای ایتا جہ اوشانہ.» ⁷⁰ ولی پطرس بازم حشا بکود. ایپیچہ دترتر، اوشانی کی اویا ایسابید، ایوارہ پطرس بگفتید: «بی شک توئم ایتا جہ اوشانی، چونکی جلیل شین ایسی.» ⁷¹ ولی پطرس بنا بہ لعن تورا بکود و قسم بخورد و بگفت: «من ا مردای کی گیدی، نَشناسم!» ⁷² ہو دم، خوروس دومین وار بخواند. بازون پطرس عیسی گبان بیاد باورد کی اون بگفتہ بو: «پیش جہ اونکی خوروس دو وار بخوانہ، سہ وار مرہ حشا خوائی کودن.» پس اون دیل بیگفت و گریہ بکود.

۱۵

محاکمہ پیلاٹس جلو

¹ اھطوکی صوب بُبوست، درجا کاهنان سران، ریش سیفیدان و تورات آموگارن امرآ و تمان یہود شورا آدمان صلامشورت بکودید. اوشان عیسیٰ قاپانی ببردید و پیلاٹس روم فرماندار دس فدئید. ² پیلاٹس، عیسیٰ جا واورسہ: «تو یہودیان پادشائی؟» عیسیٰ جواب بدہ: «تو اٹو بگفتی!» ³ کاهنان سران خیلی اون ایفترا بزہ ئید. ⁴ پیلاٹس ایوارہ عیسیٰ جا واورسہ: «ہی جوابی ناری بدی؟ بیدین چنقد، ترہ ایفترا ژئن دریدی!» ⁵ ولی عیسیٰ بازم ہی جوابی ندہ، اوجور کی پیلاٹس ماتا بوست.

⁶ پیلاٹس رسم اٹو بو کی عید زمات ایتا زندانی کی مردوم خواستیدی اوشان رہ سرا دہ. ⁷ شورشیان میان کی زندان درون ایسابید ایتا مردای بو باراباس نام کی قتل واسی ایتا شورش درون، زندان دکفتہ بو. ⁸ مردوم پیلاٹس ورجا باموئید و اون جا بخواستید، ا رسم کی ہمیشک آشان رہ انجام دئی بجا باورہ. ⁹ پیلاٹس اوشان جا واورسہ: «خوائیدی یہودیان پادشائی شمرأ سرا دم؟» ¹⁰ پیلاٹس آنہ

جہ آرو بگفت کی دانستی کاهنان سران عیسیٰ حسودی واسی اون دَس قَدَّئید۔
 ۱۱ ولی کاهنان سران خلق تیرا کودید تا پیلاٹس جا بخوائید، عوض عیسی
 باراباس آشان سَرادِه ۱۲ پیلاٹس ایوار دِه اوشان جا واورسہ: «پَس آ مردای امرای
 کی شُمان اون یهودیان پادشاه دوخوانیدی، چی بُکونم؟» ۱۳ ایوار دِه داد بزه ئید
 کی: «اون مصلوب کون!» ۱۴ پیلاٹس اوشان جا واورسہ: «چره؟ چی بدی
 بُکودہ دره؟» ولی اوشان، بُندتر فریاد بزه ئید: «اون مصلوب کون!» ۱۵ پَس
 پیلاٹس کی خواستی مردوم راضی بُکونہ، باراباس آشان سرا دِه و دستور بدہ
 عیسیٰ شلاق بزئید، و سربازان دس واسپارد تا اون مصلوب کونید۔

سربازان عیسیٰ رخنن گیریدی

۱۶ بازین سربازان، عیسیٰ کاخ صارا میان، یعنی فرماندار کاخ، ببردید و تمان
 سربازانم دوخوادید کی جم بید۔ ۱۷ بازین ایتا ارغوانی قبا اون دُکودید و ایتا تاج
 توموش جا بباقتید و عیسیٰ سر بنئید۔ ۱۸ بازون اون جُلُو زانو بزئید و بگفتید:
 «سلام بر یهودیان پادشا!» ۱۹ اوشان چوب امرای عیسیٰ سر زئیدی و اون رو
 فیلی فکودید و اون جُلُو زانو زئیدی و تعظیم کودیدی۔ ۲۰ بعد اونکی اون رخنن
 گیفیتید، ارغوانی قبای اون تن جا بیرون باوردید و خودش رخت اون دُکودید۔
 بازین عیسیٰ بیرون ببردید تا اون مصلوب کونید۔

عیسیٰ مصلوب بوستن

۲۱ سربازان، رادواری شمعون نام کی جہ قیروان مردوم بو وادشتید تا عیسیٰ
 صلیب به کول فاکشه۔ شمعون اسکندر و روفس پئر بو و زمین جا آمون دوبو۔
 ۲۲ اوشان عیسیٰ اُجیگایی کی جُلُجتا نام دشتی ببردید کی اون معنی جمجمه یه۔
 ۲۳ هو موقع عیسیٰ شراوی کی مُر امرای قاطی بُبوسته بو فدہ ئید، ولی اون قُبیل
 نُکود۔ ۲۴ اوشان عیسیٰ مصلوب بُکودید و اون رخت خوشان میان سام
 بُکودید، و هر نفر سام ره فُرعه تَوَدَّئید۔

۲۵ ساعت نُه صُب بو کی اوشان عیسیٰ مصلوب بُکودید۔ ۲۶ اون تخصیرنامه
 سر بینیویشتید: «یهودیان پادشا.» ۲۷ دوتا رازنم عیسیٰ مرا مصلوب بُکودید،
 ایتا اون راست وَر و اویتا اون چپ وَر۔ ۲۸ اَطوئی بو کی اُمُقَدَّس کیتابان بینیوشته
 به انجام فارسہ کی گه: «اون جزو گُناکاران حساب بُبوست.» ۲۹ اوشانی کی
 دوارستن دیبید خوشان سر تکان دئیدی، فاش دئیدی و گفتیدی: ای تو کی
 خواستی معبد فگوردانی و اون سہ روجه میان ایوارده چاکونی ۳۰ خودت

نیجات بدن! صلیب جا بیا بجیر! «^{۳۱} کاهنانِ سران و تورات آموجگار نام خوشان میان اون رخصن گیتیدی و گیتیدی: «دیگرانِ نیجات بدہ خودش ننانہ نیجات بدہ! «^{۳۲} وائالید مسیح، اسرائیل پادشا، ہسا صلیب جا بجیر باہ تا بیدینیم و ایمان باوریم.» ا دونفرم کی اون مرا مصلوب بپوستہ بید عیسیٰ فاش دئیدی.

عیسیٰ مردن

^{۳۳} ساعت دوازده ظہر، تاریکی سراسر ا ولایت بیگیت و تا ساعت سه بعد از ظہر طول بکشہ. ^{۳۴} ساعت سه بعدظہر بو کی عیسیٰ ایژگرہ بزہ: «الوی، الوی، لَمَا سَبَقْتَنِي؟» یعنی «آی می خُدا، آی می خُدا، چرہ مرہ ولا کودی؟» ^{۳۵} بعضی جہ اوشان کی او یا ایسا بید ہطو کی اَن بیشتاوستید، بگفتید: «فَنَدْرِيْد، ایلای پیغمبر دوخوانہ.» ^{۳۶} پَس اینفر بدوست و جُلُو بُشو و ایتا اَبَر تورش شراو میان فرو بُکود و ایتا چوبِ سر بنہ و عیسیٰ دَہنِ جُلُو ببرد تا بُنوشہ، و گفتی: «بُنْسِيْد تا بیدینیم ایلای آیہ اون صلیب جا بجیر باورہ؟» ^{۳۷} بازین عیسیٰ ایژگرہ بزہ و خو آخرتا نفس بکشہ. ^{۳۸} ہو موقع معبد پردہ بُجور تا بجیر دوتیکہ بیوست. ^{۳۹} وقتی سربازان فرماندہ کی عیسیٰ جُلُو ایسابو، بیدہ کی عیسیٰ چُطو خو جان تسلیم بُکود، بگفت: «حَيِّقْتَن اَ مَرْدَاي خُدا پسر بو.»

^{۴۰} بعضی جہ زناکانم ا ایتفاقِ دورادور دئن دیبید. اوشان میان مریم مَجْدَلِيَّہ، مریم کوچی یعقوب و یوشا مار، و سالومہ ایسا بید. ^{۴۱} آ زناکان وقتی کی عیسیٰ، جلیل ولایت دُرون ایسابو، اون دُمالہ رو بید و اون خیدمت کودید. خیلی دہ زناکانم کی عیسیٰ آما اورشلیم بامو بید، او یا ایسا بید.

عیسیٰ دفنِ کودن

^{۴۲} اُروج، 'تہیہ' روج بو، روجی کی یہودیان خوشانِ عید رہ آمادہ کودید یعنی ایتا روج قبلِ مُقَدَّسِ شنبہ. ^{۴۳} پَس غروب دم ایتا مردای یوسف نام کی رامہ شین بو و ایتا جہ یہود شورا عضو بو کی اون احترام دشتید و خُدا پادشائی رافا ایسا بو؛ بی اونکی ترسی بدرہ پیلاٹس ورجا بُشو و عیسیٰ جنازہ ی بخواست. ^{۴۴} پیلاٹس کی واور نُکودی عیسیٰ بہ آ زودی بمرده بی، سربازان فرماندہ ی دوخواد تا بیدینہ عیسیٰ بمرده یا نہ. ^{۴۵} وقتی کی پیلاٹس، آ فرماندہ جا بیشتاوست کی عیسیٰ بمرده، اجازہ بدہ جنازہ ی یوسف فدیید. ^{۴۶} یوسف ایتا تیکہ کتان بیہہ و عیسیٰ جنازہ ی صلیب جا بجیر باورد و اون درون واپختہ و

اینا مقبرہ کی صخرہ درون بکنده بو بنہ. بازون اینا سنگ مقبرہ جُلُو گیل بدہ. ^{۴۷} مریم مَجْدَلِیَہ و مریم یوشا مار، بیدہ ئید کی عیسیٰ کویا بنہ ئیدی.

۱۶

عیسیٰ زندہ بوستن

^۱ وقتی کی مُقَدَّسِ شنبہ روج بُگڈشتہ، مریم مَجْدَلِیَہ و مریم یعقوب مار و سالومہ، حنوط بیہہ ئید تا بیشید و عیسیٰ جنازہ یَ روغنی عطر بزئید. ^۲ یَس ہفتہ اولتا روج، صوب دَمان، وقتی کی آفتاو بَجور آمون دوبو، زَناکان مقبرہ سمت رادکفتید. ^۳ اوشان ہمدیگر گفئیدی: «کی خواہہ سنگی کی مقبرہ جُلُو نئہ آمرہ اینا گوشہ گیل بدہ؟» ^۴ ولی وقتی مقبرہ یَ نیگا بُکودید، بیدہ ئید کی اُ سنگ کی خیلی پیلہ بو، جہ مقبرہ جُلُو اینا کنار گیل بُخورده درہ. ^۵ وقتی کی مقبرہ بدرون بُشوئید اینا جوان بیدہ ئید کی سیفید قبا بہ تن دَشتی و راست وَر نیشته بو. زَناکان اون دِئَن جا بترسہ ئید. ^۶ اُ جوان آشان بگفت: «نترسید. شُمان عیسیٰ ناصرِ دُمال گردیدی ہون کی اون مصلوب کودید. اون زندہ بُبوستہ؛ آیا نَسا. اُ جائی کی اون جنازہ یَ بنہ بید فَندرید. ^۷ ہَسا، بیشید و اون شاگردان و پطرس بیگید کی اون پیشتر جہ شُمان جلیل ولایت شہ؛ اویا اون خوائید دِئَن، ہوطو کی پیشتر شمرأ بگفتہ بو.» ^۸ پس زَناکان بیرون باموئید و مقبرہ جا فرار بُکودید، چونکی آشان جان پرکستن دوبو و حیران بوستہ بید. اوشان ہیگَس ہیچی نگفئید، چرہ کی ترسہ ئید.

^۹ وقتی عیسیٰ ہفتہ اولتا روج صوب دَم زندہ بُبوست اول، مریم مَجْدَلِیَہ رِہ کی اون جا ہفت تا دیو بیرون کودہ بو، ظاہیر بوست. ^{۱۰} مریمم بُشو و اون شاگردان رِہ کی ماتم بیگفتہ بید و گریہ زاری کودن دیبید خبر ببرد. ^{۱۱} ولی اوشان وقتی بیشتاوستید کی عیسیٰ زندہ بُبوستہ و مریم اون بیدہ، واور نُکودید. ^{۱۲} بازون، عیسیٰ خورہ اینا دیگر قیافہ امرا دوتا جہ اوشان رِہ کی زمینان سر شئون دیبید، ظاہیر کود. ^{۱۳} اُ دونفر واگردستید و بقیہ شاگردان اُ جریان جا با خبر بُکودید، ولی شاگردان، آشان گب واور نُکودید.

^{۱۴} بازون عیسیٰ اُ یازدہ تا شاگرد رِہ، وقتی کی غذا سر نیشته بید، ظاہیر بوست و اوشان بی ایمانی و سنگ دیلی واسی آشان تشر بزہ، چون اوشانی کی عیسیٰ بعد آنکی زندہ بُبوستہ بو بیدہ بید گب واور نُکودید. ^{۱۵} ہو موقع آشان بگفت: «سراسر دُنیا بیشید و اِنجیلَ تمان مردومان رِہ اعلام بُکونید. ^{۱۶} ہر گس کی

ایمان باورہ و عُسل تعمید بیگیرہ، نیجات گیرہ. ولی ہر گس کی ایمان ناورہ، محکوم بہ. ^{۱۷} و آ نیشانہ ٹان اوشان شین ایسہ کی مَرہ ایمان دَریدی: می نام مرا دیوان بیرون خوائید کودن و تازہ زوانان مرا گب خوائید زئن ^{۱۸} و لانتیان خوشان دسان مرا گیریدی، و ہر وقت زہری بُخورید کی کوشہ، اوشان ہیچی نیبہ، و ناخوشان سر دس خوائید نئن و اوشان شفا خوائید یافتن.»

^{۱۹} پس، عیسیٰ خُداوند بعد اونکی آ گبان اشان بگفت، بہ آسمان بُجور ببردہ بُبوست و خُدا راست دس بینیشت. ^{۲۰} شاگردانم بیرون بُشوئید و ہمہ جا تعلیم بدئید. خُداوند اشان اَمرا کار کودی، و خو کلام ا نیشانہ ٹان و مُعجزہ ٹان مرا کی شاگردان انجام دئید، ثابت کودی.

